Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

№ 27.

(Nr. 6116.) Vertrag zwischen Preußen, Bayern, Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Kurhessen, dem Großherzogthume Hessen, den zum Thüringischen Zoll- und Handelsvereine gehörigen Staaten, Braunschweig, Oldenburg, Nassau und der freien Stadt Frankfurt, die Fortdauer des Zoll- und Handelsvereins betreffend. Vom 16. Mai 1865.

Nachdem die Regierungen von Preußen, Bayern, Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Kurhessen, Großherzogthum Hessen, der bei dem Thüringischen Zoll- und Handelsvereine betheiligten Staaten, Braunschweig, Oldenburg, Nassau und der freien Stadt Frankfurt,

im Anerkenntniß der wohlthätigen Wirkungen, welche der auf den Verträgen vom 22. und 30. März und 11. Mai 1833., vom 12. Mai und 10. Dezember 1835., vom 2. Januar 1836., vom 8. Mai, 19. Oktober und 13. November 1841. und vom 4. April 1853. beruhende Zoll- und Handelsverein, den bei dessen Gründung und Erweiterung gehegten Absichten entsprechend, für den Handel und gewerblichen Verkehr der daran betheiligten Staaten und hierdurch zugleich für die Beförderung der Handels- und Verkehrsfreiheit in Deutschland überhaupt herbeigeführt hat,

in dem Wunsche übereingekommen sind, den Fortbestand des gedachten Zoll- und Handelsver-

Ausgegeben zu Berlin den 7. Juli 1865.

(No. 6116.) Traktat pomiędzy Prusami, Bawaryą, Saksonią, Hanowerem, Wyrtembergią, Badenią, Elektorstwem Heskiém, Wielkiém Księstwem Heskiém, Państwami do związku celnego i handlowego Turyngskiego należącemi, Brunświkiem, Oldenburgiem, Nasawą i wolném miastem Frankfurtem, tyczący się dalszego trwania związku celnego i handlowego. Z dnia 16. Maja 1865.

Rządy Pruski, Bawarski, Saski, Hanowerski, Wyrtemberski, Badeński, Elektorsko-Heski, Wielko-Księsko-Heski, Rząd Państw w związku celnym i handlowym Turyngskim uczestniczących, Rząd Brunświcki, Oldenburski, Nasawski i Rząd wolnego miasta Frankfurtu,

uznawszy dobroczynne skutki, jakie oparty na traktatach z dnia 22. i 30. Marca i 11. Maja 1833., z dnia 12. Maja i 10. Grudnia 1835., z dnia 2. Stycznia 1836., 8. Maja, 19. Października i 13. Listopada 1841. i z dnia 4. Kwietnia 1853. związek celny i handlowy, odpowiadając mianym przy utworzeniu i rozszerzeniu go intencyom, na stosunki handlowe i obrotowe Państw uczestniczących, a tém samém zarazem na poparcie wolności handlu i przemysłu w Niemczech w ogóle wywarł,

a przejęte równém życzeniem, zapewnienia dalszego trwania rzeczonego związku celnego

Wydany w Berlinie dnia 7. Lipca 1865.

eins sicherzustellen, so sind zur Erreichung dieser Zwecke Verhandlungen gepflogen worden, wozu als Bevollmächtigte ernannt haben:

Seine Majestät der König von Preußen:
Allerhöchstihren Wirklichen Geheimen Rath Johann Friedrich von Pommer Esche,
Allerhöchstihren Ministerialdirektor Alexander Max Philipsborn

und

Allerhöchstihren Ministerialdirektor Martin Friedrich Rudolph Delbrück;

Seine Majestät der König von Bayern:
Allerhöchstihren Ober-Zollrath Franz Berks;

Seine Majestät der König von Sachsen:
Allerhöchstihren Geheimen Finanzrath Julius Hans von Thümmel;

Seine Majestät der König von Hannover:
Allerhöchstihren General-Zolldirektor Franz Georg Carl Albrecht;

Seine Majestät der König von Württemberg:
Allerhöchstihren Ober-Finanzrath Dr. Julius Freiherrn von Valois;

Seine Königliche Hoheit der Großherzog von Baden:
Allerhöchstihren Ministerialrath Friedrich Wilhelm Heinrich Schmidt;

Seine Königliche Hoheit der Kurfürst von Hessen:
Allerhöchstihren Geheimen Ober-Finanzrath Wilhelm Cramer;

i handlowego, zamianowały na toczone tym końcem czynności pełnomocników, a mianowicie:

Jego Królewska Mość Król Pruski:
Swego rzeczywistego tajnego radzcę Jana Fryderyka Pommer Esche,
Swego dyrektora Ministeryalnego Aleksandra Maksymiliana Philipsborna

i

Swego dyrektora Ministeryalnego Marcina Fryderyka Rudolfa Delbruecka;

Jego Królewska Mość Król Bawarski:
Swego nadradzcę ceł Franciszka Berksa;

Jego Królewska Mość Król Saski:
Swego tajnego radzcę skarbu Juliusza Jana Thuemmela;

Jego Królewska Mość Król Hanowerski:
Swego jeneralnego dyrektora ceł Franciszka Jerzego Karóla Albrechta;

Jego Królewska Mość Król Wyrtemberski:
Swego nadradzcę skarbu Dr. Juliusza Barona Valois;

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Badeński:
Swego radzcę Ministeryalnego Fryderyka Wilhelma Henryka Schmidta;

Jego Królewska Wysokość Elektor Heski:
Swego tajnego nadradzcę skarbu Wilhelma Cramera;

Seine Königliche Hoheit der Großherzog von Hessen und bei Rhein:

Allerhöchstihren Geheimen Ober-Steuerrath Ludwig Wilhelm Ewald;

Die bei dem Thüringischen Zoll- und Handelsvereine betheiligten Souveraine, nämlich außer Seiner Majestät dem Könige von Preußen und Seiner Königlichen Hoheit dem Kurfürsten von Hessen:

Seine Königliche Hoheit der Großherzog von Sachsen-Weimar-Eisenach,

Seine Hoheit der Herzog von Sachsen-Meiningen,

Seine Hoheit der Herzog von Sachsen-Altenburg,

Seine Hoheit der Herzog von Sachsen-Coburg-Gotha,

Seine Durchlaucht der Fürst von Schwarzburg-Rudolstadt,

Seine Durchlaucht der Fürst von Schwarzburg-Sondershausen,

Ihre Durchlaucht die Fürstin-Regentin von Reuß älterer Linie,

Seine Durchlaucht der Fürst von Reuß jüngerer Linie:

den Großherzoglich Sächsischen Wirklichen Geheimrath Gustav Thon;

Seine Hoheit der Herzog von Braunschweig und Lüneburg:

Höchstihren Finanzdirektor Wilhelm Erdmann Florian von Thielau;

Seine Königliche Hoheit der Großherzog von Oldenburg:

Allerhöchstihren Ober-Zollrath Carl Meyer;

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Heski i Nadreński:

Swego tajnego nadradzcę ceł Ludwika Wilhelma Ewalda;

Samowładzcy wzwiązku celnym i handlowym Turyngskim uczestniczący, to jest prócz Jego Królewskiéj Mości Króla Pruskiego i Jego Królewskiéj Wysokości Elektora Heskiego:

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Sachsen-Weimar-Eisenach,

Jego Wysokość Książę Sachsen-Meiningen,

Jego Wysokość Książę Sachsen-Altenburg,

Jego Wysokość Książę Sachsen-Koburg-Gotha,

Jego Książęca Mość Książę Schwarzburg-Rudolstadt,

Jego Książęca Mość Książę Schwarzburg-Sondershausen,

Jéj Książęca Mość Księżniczka Regentka Reuss starszéj linii,

Jego Książęca Mość Książę Reuss młodszéj linii:

Wielko Księskiego Saskiego rzeczywistego tajnego radzcę Gustawa Thona;

Jego Wysokość Książę Bruńświcki i Lueneburski:

Swego dyrektora skarbu Wilhelma Erdmana Floryana Thielau;

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Oldenburski:

Swego nadradzcę ceł Karóla Meyera;

Seine Hoheit der Herzog von Nassau:
Höchstihren Ober-Steuerrath Philipp Heinrich Schellenberg;

der Senat der freien Stadt Frankfurt:
den Zoll-Direktionsrath Dr. Paul Eduard Mettenius;

von welchen Bevollmächtigten, unter dem Vorbehalte der Ratifikation, folgender Vertrag abgeschlossen worden ist.

Art. 1.

Der zwischen den Königreichen Preußen, Bayern, Sachsen, Hannover und Württemberg, dem Großherzogthum Baden, dem Kurfürstenthum und dem Großherzogthum Hessen, den zum Thüringischen Zoll- und Handelsvereine verbundenen Staaten, den Herzogthümern Braunschweig, Oldenburg und Nassau und der freien Stadt Frankfurt, Behufs eines gemeinsamen Zoll- und Handelssystems errichtete Verein wird vorläufig auf weitere zwölf Jahre, vom 1. Januar 1866. anfangend, also bis zum letzten Dezember 1877., fortgesetzt.

Für diesen Zeitraum bleiben die Zollvereinigungs-Verträge vom 22. und 30. März und 11. Mai 1833., vom 12. Mai und 10. Dezember 1835., vom 2. Januar 1836., vom 8. Mai, 19. Oktober und 13. November 1841. und vom 4. April 1853., nebst den zu ihnen gehörenden Separat-Artikeln auch ferner in Kraft, soweit sie bisher noch in Kraft waren und nicht durch die folgenden Artikel abgeändert sind.

Art. 2.

In den Gesammtverein sind insbesondere auch diejenigen Staaten einbegriffen, welche schon früher entweder mit ihrem Gebiete, oder mit einem Theile desselben dem Zoll- und Handelssysteme eines oder des anderen der kontrahirenden Staaten beigetreten sind, unter Berücksichtigung ihrer auf den Beitrittsverträgen beruhenden besonderen Ver-

Jego Wysokość Książę Nasawski:
Swego nadradzcę poborów Filippa Henryka Schellenberga;

Senat wolnego miasta Frankfurtu:
radzcę dyrekcyi ceł Dr. Pawła Edwarda Metteniusa;

którzy to pełnomocnicy, ze zastrzeżeniem zatwierdzenia, następny traktat zawarli.

Art. 1.

Związek, utworzony na cel wspólnego systematu celnego i handlowego pomiędzy Królestwem Pruskiém, Saskiém, Hanowerskiém i Wyrtemberskiém, Wielkiém Księstwem Badeńskiém, Elektorstwem i Wielkiém Księstwem Heskiém, Państwami w związek celny i handlowy Turyngski złączonemi, Księstwami Brunświku, Oldenburga i Nasawy i wolném miastem Frankfurtem, kontynuowan tymczasowo na dalsze dwanaście lat, począwszy od dnia 1. Stycznia 1866., a zatém do ostatniego Grudnia 1877. będzie.

Przez czas ten zostaną się i nadal w mocy traktaty związkowe celne z dnia 22. i 30. Marca i 11. Maja 1833., z dnia 12. Maja i 10. Grudnia 1835., z dnia 2. Stycznia 1836., z dnia 8. Maja, 19. Października i 13. Listopada 1841. i z dnia 4. Kwietnia 1853., wraz z należącemi doń artykułami oddzielnemi, o ile dotychczas miały moc obowięzującą a następującemi artykułami odmienione nie są.

Art. 2.

Do ogółu związkowego należą też zwłaszcza Państwa te, które już dawniéj bądź to za cały kraj swój, bądź za część kraju do systematu celnego i handlowego jednego lub drugiego Państwa kontraktującego przystąpiły były, z uwzględnieniem osobnych, na traktach przystąpienia spoczywających, stosunków

hältnisse zu den Staaten, mit welchen sie jene Verträge abgeschlossen haben.

Diese Staaten sind zur Zeit:

1) Mecklenburg-Schwerin, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 2. Dezember 1826. in Beziehung auf seine von Preußen umschlossenen Gebietstheile Rossow, Netzeband und Schönberg;

2) Sachsen-Coburg-Gotha, vermöge seines Vertrages mit Bayern und Württemberg vom 14. Juni 1831. in Beziehung auf das Amt Königsberg;

3) Schwarzburg-Rudolstadt, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 25. Mai 1833. in Beziehung auf seine von Preußen umschlossenen Landestheile;

4) Sachsen-Weimar-Eisenach, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 30. Mai 1833. in Beziehung auf die Aemter Allstedt und Oldisleben;

5) Schwarzburg-Sondershausen, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 8. Juni 1833. in Beziehung auf die in dem Preußischen Gebiete eingeschlossenen Theile des Fürstenthums;

6) Sachsen-Coburg-Gotha, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 26. Juni 1833. in Beziehung auf das Amt Volkenrode;

7) Hessen-Homburg, vermöge seiner Verträge mit dem Großherzogthum Hessen vom 20. Februar 1835. und 26./29. Oktober 1841. in Beziehung auf das Amt Homburg;

8) Oldenburg, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 31. Dezember 1836. in Beziehung auf das Fürstenthum Birkenfeld;

9) Hessen-Homburg, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 5. Dezember 1840. in Beziehung auf das Oberamt Meisenheim;

ich do Państw, z któremi traktaty rzeczone zawarły.

Państwami temi są obecnie:

1) Meklenburg-Szweryn, na mocy traktatu z Prusami z dnia 2. Grudnia 1826., pod względem otoczonych Prusami krajów swych Rossow, Netzeband i Szoenberg;

2) Sachsen-Koburg-Gotha, na mocy traktatu z Bawaryą i Wyrtembergią z dnia 14. Czerwca 1831., pod względem starostwa Koenigsberg;

3) Szwarzburg-Rudolstadt, na mocy traktatu z Prusami z dnia 25. Maja 1833., pod względem otoczonych Prusami krajów swych;

4) Sachsen-Weimar-Eisenach, na mocy traktatu z Prusami z dnia 30. Maja 1833., pod względem starostw Allstedt i Oldisleben;

5) Szwarzburg-Sondershausen, na mocy traktatu z Prusami z dnia 8. Czerwca 1833., pod względem otoczonych krajem Pruskiém części Księstwa;

6) Sachsen-Koburg-Gotha, na mocy traktatu z Prusami z dnia 26. Czerwca 1833., pod względem starostwa Volkenrode;

7) Hessen-Homburg, na mocy traktatów z Wielkiém Księstwem Heskiém z dnia 20. Lutego 1835. i 26./29. Października 1841., pod względem starostwa Homburg;

8) Oldenburg, na mocy traktatu z Prusami z dnia 31. Grudnia 1836., pod względem Księstwa Birkenfeld;

9) Hessen-Homburg, na mocy traktatu z Prusami z dnia 5. Grudnia 1840., pod względem starostwa jeneralnego Meisenheim;

10) Lippe, vermöge seines Vertrages mit Preußen und den übrigen Mitgliedern des Zollvereins vom 18. Oktober 1841. in Beziehung auf das Fürstenthum Lippe und vermöge seines Vertrages mit Preußen von demselben Tage in Beziehung auf die Fürstlichen Gebietstheile Lipperode, Cappel und Grevenhagen;

11) Sachsen-Weimar-Eisenach, vermöge seines Vertrages mit Bayern vom 24. Mai 1843. in Beziehung auf das Vordergericht Ostheim;

12) Waldeck und Pyrmont, vermöge seines Vertrages mit Preußen vom 3. September 1853. in Beziehung auf das Fürstenthum Waldeck und vermöge seines Vertrages mit Preußen und den übrigen Mitgliedern des Zollvereins von demselben Tage in Beziehung auf das Fürstenthum Pyrmont;

13) Anhalt, vermöge des Vertrages mit Preußen vom 20. Dezember 1853., die Fortdauer des Anschlusses der Herzogthümer Anhalt-Dessau-Cöthen und Anhalt-Bernburg an das Zollsystem Preußens betreffend;

14) Luxemburg, vermöge seines Vertrages mit Preußen und den übrigen Mitgliedern des Zollvereins vom 26./31. Dezember 1853. wegen Fortdauer des Anschlusses des Großherzogthums Luxemburg an das Zollsystem Preußens und der übrigen Staaten des Zollvereins;

15) die freie Hansestadt Bremen, vermöge ihrer Verträge mit Hannover vom 29. September 1854. und mit Preußen, Hannover, Kurhessen und den übrigen Mitgliedern des Zollvereins vom 26. Januar 1856. in Beziehung auf die in diesen Verträgen näher bezeichneten Gebietstheile;

16) Schaumburg-Lippe, vermöge seines Vertrages mit Hannover vom 21. März 1865.

Sollte einer der vorgedachten Verträge vor oder nach Ausführung des gegenwärtigen Ver-

10) Lippe, na mocy traktatu z Prusami i drugiemi członkami zwiazku celnego z dnia 18. Października 1841., pod względem Księstwa Lippe, a na mocy traktatu z Prusami z dnia tegoż, pod względem krajów Książęcych Lipperode, Kappel i Grevenhagen;

11) Sachsen-Weimar-Eisenach, na mocy traktatu z Bawaryą z dnia 24. Maja 1843., pod względem marszałkostwa Ostheim;

12) Waldek i Pyrmont, na mocy traktatu z Prusami z dnia 3. Września 1853., pod względem Księstwa Waldek, a na mocy traktatu z Prusami i z drugiemi członkami związku celnego z dnia tegoż, pod względem Księstwa Pyrmont;

13) Anhalt, na mocy traktatu z Prusami z dnia 20. Grudnia 1853., tyczącego się dalszego trwania przyłączenia Księstw Anhalt-Dessau-Koethen i Anhalt-Bernburg do systematu celnego Pruskiego;

14) Luksemburg, na mocy traktatu z Prusami i drugiemi członkami związku celnego z dnia 26./31. Grudnia 1853., tyczącego się dalszego trwania przyłączenia Wielkiego Księstwa Luksemburskiego do systematu celnego Pruskiego i drugich Państw związku celnego;

15) wolne miasto hanzeatyckie Brema, na mocy traktatów z Hanowerem z dnia 29. Września 1854. i Prusami, Hanowerem, Elektorstwem Heskiém i drugiemi członkami związku celnego z dnia 26. Stycznia 1856., pod względem krajów w traktatach tych bliżéj oznaczonych;

16) Szaumburg-Lippe, na mocy traktatu z Hanowerem z dnia 21. Marca 1865.

Gdyby który z wyż rzeczonych układów, przed lub po wprowadzeniu traktatu niniej-

trages ablaufen, ohne daß er ausdrücklich oder stillschweigend erneuert würde, so werden sich die kontrahirenden Regierungen hiervon gegenseitig Mittheilung machen.

Die Hannover-Braunschweigischen Kommunion-Besitzungen werden hinsichtlich aller aus dem gegenwärtigen Vertrage herrührenden Rechte und Verbindlichkeiten eben so betrachtet, als wenn sie einen Theil des Königreichs Hannover bildeten.

Art. 3.

Von dem Gesammtvereine bleiben vorläufig ausgeschlossen diejenigen einzelnen Landestheile der kontrahirenden Staaten, welche sich ihrer Lage wegen zur Aufnahme in den Gesammtverein nicht eignen.

Hierbei werden jedoch in Beziehung auf die schon bisher zum Zollvereine gehörigen Staaten diejenigen Anordnungen aufrecht erhalten, welche rücksichtlich des erleichterten Verkehrs der ausgeschlossenen Landestheile mit dem Hauptlande gegenwärtig bestehen.

Weitere Begünstigungen dieser Art können nur im gemeinschaftlichen Einverständnisse der Vereinsglieder bewilligt werden.

Zur Zeit sind vom Gesammtvereine ausgeschlossen:

1) Preußische Landestheile, und zwar: die Ortschaften Drenikow, Porep und Suckow, die Kolonie und das Erbpachtsvorwerk Groß-Menow, die Rittergüter und Dörfer Zettemin mit Peenwerder, Duckow, Rottmannshagen, Rützenfelde, Karlsruh und Pinnow;

2) Hannoversche Landestheile, und zwar: der Hafenort Geestemünde, das Fort Wilhelm in Bremerhaven, die Elbinseln Altenwerder, Krusenbusch, Finkenwerder, Finkenwerderblumensand, Kattwieck, Hohenschaar, Overhacken, Neuhof und Wilhelmsburg, die Voigtei Kirchwerder und die Dorfschaft Aumund;

szego we wykonanie, bez wyraźnego lub milczącego ponowienia, upłynąć miał, strony kontraktujące o tém wzajemnie się uwiadomią.

Posiadłości tak zwane komunialne Hanowersko-Bruńświckie powinny pod względem praw i obowiązań z traktatu niniejszego wynikających być tak uważane, jak gdyby część Królestwa Hanowerskiego tworzyły.

Art. 3.

Z ogółu związkowego tymczasowo te kraje pojedyncze Państw kontraktujących wykluczone będą, które się w skutek położenia swego na przyjęcie w ogół związkowy nie kwalifikują.

Przyczém pod względem Państw, które do związku celnego już dotąd należały, te przecież dyspozycye zachowane być powinny, które co do ułatwionego handlu pomiędzy krajami wykluczonemi a krajem głównym istnieją.

Dalsze korzyści tego rodzaju li za wspólném porozumieniem członków związkowych przyznawane być mogą.

Na teraz z ogółu związkowego wykluczone:

1) kraje Pruskie, a mianowicie: posady Drenikow, Porep i Suckow, osada i folwark wieczysto dzierzawny Gross-Menow, dobra rycerskie i wsie Zettemin wraz z Peenwerder, Duckow, Rottmannshagen, Ruetzenfelde, Karlsruh i Pinnow;

2) kraje Hanowerskie, a mianowicie: miejsce portowe Geestemuende, warownia Wilhelma w Bremerhaven, wyspy na Elbie Altenwerder, Krusenbusch, Finkenwerder, Finkenwerderblumensand, Kattwieck, Hohenschaar, Overhacken, Neuhof i Wilhelmsburg, wójtostwo Kirchwerder i wieś Aumund;

3) Badische Landestheile, und zwar: die Insel Reichenau, der Ort Büsingen, der Bittenharter Hof, die Orte und Höfe Jestetten mit Flachshof, Gunzenriederhof und Reutehof, Lottstetten mit Balm, Dietenberg, Nack, Locherhof und Volkenbach, Dettighofen mit Häuserhof, Altenburg, Baltersweil, Berwangen und Albführenhof bei Weisweil;

4) Oldenburgische Landestheile, und zwar: der Hafenort Brake.

Art. 4.

In den Gebieten der kontrahirenden Staaten sollen übereinstimmende Gesetze über Eingangs- und Ausgangsabgaben, sowie über die Durchfuhr bestehen, dabei jedoch diejenigen Modifikationen zulässig sein, welche, ohne dem gemeinsamen Zwecke Abbruch zu thun, aus der Eigenthümlichkeit der allgemeinen Gesetzgebung eines jeden Theil nehmenden Staates oder aus lokalen Interessen sich als nothwendig ergeben. Bei dem Zolltarife namentlich sollen hierdurch in Bezug auf Eingangs- und Ausgangsabgaben bei einzelnen, weniger für den größeren Handelsverkehr geeigneten Gegenständen solche Abweichungen von den allgemein angenommenen Erhebungssätzen, welche für einzelne Staaten als vorzugsweise wünschenswerth erscheinen, nicht ausgeschlossen sein, sofern sie auf die allgemeinen Interessen des Vereins nicht nachtheilig einwirken.

Desgleichen soll auch die Verwaltung der Eingangs- und Ausgangsabgaben und die Organisation der dazu dienenden Behörden in allen Ländern des Gesammtvereins, unter Berücksichtigung der in denselben bestehenden eigenthümlichen Verhältnisse, auf gleichen Fuß gebracht werden.

Die kontrahirenden Staaten werden demgemäß

das Zollgesetz,
die Zollordnung und
die Grundsätze, das Zollstrafgesetz betreffend,

3) kraje Badeńskie, a mianowicie: wyspa Reichenau, posada Buesingen, dwór Bittenhartski, posady i dwory Jestetten wraz z Flachshof, Gunzenriederhof i Reutehof, Lottstetten wraz z Balm, Dietenberg, Nack, Locherhof i Volkenbach, Dettighofen wraz z Haeuserhof, Altenburg, Baltersweil, Berwangen i Albfuerenhof pod Weisweil;

4) kraje Oldenburskie, a mianowicie: miejsce portowe Brake.

Art. 4.

W krajach Państw kontraktujących istnieć mają zgodne ustawy co do ceł wchodowych i wychodowych, jako i co do przewozu, przyczém atoli takie modyfikacye dozwolone będą, jakieby, bez nadwerężenia wspólnego celu, w skutek osobliwości powszechnego prawodawstwa każdego Państwa uczestniczego, lub w skutek interesów lokalnych wykazały się potrzebnemi. Mianowicie u taryfy celnéj, takie co do ceł wchodowych i wychodowych u pojedynczych na większy handel mniéj zdatnych przedmiotów, odmiany przyjętych ogólnie pozycyi poborowych wyjęte nie będą, jakieby dla pojedynczych Państw zwłaszcza pożądanemi być się zdały, jeżeliby tylko na wspólne interesa związku szkodliwego nie wywierały skutku.

Tak samo i administracya ceł wchodowych i wychodowych tudzież organizacya służących na to władz, we wszystkich krajach ogółu związkowego, za uwzględnieniem panujących w nich osobliwszych stosunków, na równą stopę urządzone być powinny.

Państwa kontraktujące zatém

ustawę celną,
ordynacyą celną i
zasady, ustawy karnéj celnéj dotyczące,

wie solche zwischen ihnen vereinbart worden sind, auch ferner in Anwendung bringen. Unter dem in diesen Gesetzen und in den vereinbarten Verwaltungsvorschriften erwähnten allgemeinen Eingangszoll oder allgemeinen Eingangsabgabe ist fortan ein Zollsatz von 15 Groschen oder $52\frac{1}{2}$ Kreuzer zu verstehen.

Der inzwischen bereits verkündete gemeinschaftliche Tarif für die Eingangs- und Ausgangsabgaben ist diesem Vertrage beigefügt. Die Verabredung im Separat-Artikel 7. zum Artikel 6. des Vertrages vom 4. April 1853. wird nicht erneuert.

Von der Durchfuhr werden Abgaben nicht erhoben und es treten die Verabredungen außer Wirksamkeit, welche in den im Artikel 1. genannten Verträgen über die Durchgangsabgaben getroffen sind.

Art. 5.

Veränderungen in der Zollgesetzgebung, mit Einschluß des Zolltarifs und der Zollordnung, sowie Zusätze und Ausnahmen können nur auf demselben Wege und mit gleicher Uebereinstimmung sämmtlicher Glieder des Gesammtvereins bewirkt werden, wie die Einführung der Gesetze erfolgt.

Dies gilt auch von allen Anordnungen, welche in Beziehung auf die Zollverwaltung allgemein abändernde Normen aufstellen.

Art. 6.

Es verbleibt bei der zwischen den kontrahirenden Staaten bestehenden Freiheit des Handels und Verkehrs und Gemeinschaft der Einnahme an Zöllen, wie beide in den folgenden Artikeln bestimmt werden.

Art. 7.

Eingangs-, Ausgangs- und Durchgangsabgaben werden an den gemeinschaftlichen Landesgrenzen der kontrahirenden Staaten nicht erhoben, und

jak takowe pomiędzy niemi zjednoczone, i nadal zastósować winny. Przez ogólne cło wchodowe lub ogólne importowe, o jakiém w ustawach niniejszych jako i w zjednoczonych przepisach administracyjnych mowa, pozycya celna w ilości 15 srebrnych groszy lub $52\frac{1}{2}$ krajcara, rozumieć się odtąd będzie.

Ogłoszona już obecnie taryfa wspólna ceł wchodowych i wychodowych, do traktatu niniejszego dołączona. Umowa w artykule oddzielnym 7. do artykułu 6. traktatu z dnia 4. Kwietnia 1853. zawarta, nie ponawia się.

Od przewozu pobierać się ceł nie będzie, a przepisy w traktatach, w artykule 1. oznaczonych, co do ceł przechodowych umówione, tracą moc obowięzującą.

Art. 5.

Odmiany prawodawstwa celnego, włącznie taryfy i ordynacyi celnéj, tudzież dodatki i wyjątki mogą li na téj saméj drodze i za równą zgodnością wszystkich członków ogółu związkowego być zaprowadzone, co prawa same.

Toż odnosić się i do wszelkich dyspozycyi będzie, któreby pod względem administracyi celnéj odmieniające ogólnie normy ustawiały.

Art. 6.

Istniejąca pomiędzy Państwami kontraktującemi wolność handlu i przemysłu i wspólność dochodów z cła, jak takowe w następnych artykułach przepisane, trwać nadal mają.

Art. 7.

Ceł wchodowych, wychodowych i przechodowych na wspólnych granicach krajowych Państw kontraktujących pobierać się nie bę-

es können alle im freien Verkehr des einen Gebietes bereits befindlichen Gegenstände auch frei und unbeschwert in das andere Gebiet gegenseitig eingeführt werden, mit alleinigem Vorbehalte

a) der zu den Staatsmonopolien gehörigen Gegenstände (Spielkarten und Salz), nach Maaßgabe der Artikel 9. und 10.;

b) der im Innern der kontrahirenden Staaten mit einer Steuer belegten inländischen Erzeugnisse, nach Maaßgabe des Artikels 11.

Die Freiheit des Handels und Verkehrs zwischen den kontrahirenden Staaten soll auch dann keine Ausnahme leiden, wenn bei dem Eintritte außerordentlicher Umstände, insbesondere auch bei einem drohenden oder ausgebrochenen Bundeskriege, einer jener Staaten sich veranlaßt finden sollte, die Ausfuhr gewisser im inneren freien Verkehr befindlicher Erzeugnisse oder Fabrikate in das Ausland, für die Dauer jener außerordentlichen Umstände, zu verbieten.

In einem solchen Falle wird man darauf Bedacht nehmen, daß ein gleiches Verbot von allen kontrahirenden Staaten erlassen werde.

Sollte jedoch einer oder der andere dieser Staaten es seinem Interesse nicht angemessen finden, auch seinerseits jenes Verbot anzuordnen, so bleibt demjenigen oder denjenigen Staaten, welche solches zu erlassen für nöthig finden, die Befugniß vorbehalten, dasselbe auch auf den Umfang des ihrem Beschlusse nicht beitretenden Vereinsstaates auszudehnen.

Die kontrahirenden Staaten räumen sich ferner auch gegenseitig das Recht ein, zur Abwehr gefährlicher ansteckender Krankheiten für Menschen und Vieh die erforderlichen Maaßregeln zu ergreifen. Im Verhältnisse von einem Vereinslande zu dem anderen dürfen jedoch keine hemmenderen Einrichtungen getroffen werden, als unter gleichen Umständen den inneren Verkehr des Staats treffen, welcher sie anordnet.

dzie, ale raczéj wszelkie przedmioty znajdujące się już we wolnym handlu w kraju jednym, do kraju drugiego bez przeszkody nawzajem importować będzie wolno, z wyjątkiem li

a) przedmiotów do monopolów Rządowych należących (kart do grania i soli), stósownie do artykułu 9. i 10.;

b) płodów krajowych w kraju Państw kontraktujących cłem obłożonych, stósownie do artykułu 11.

Wolność handlu i przemysłu pomiędzy Państwami kontraktującemi i w takim razie wyjątku doznać nie powinna, żeby przy zajściu nadzwyczajnych okoliczności, zwłaszcza też w skutek grożącéj lub wybuchłéj wojny związkowéj, jedno z rzeczonych Państw do zakazania eksportu pewnych, we wolnym handlu krajowym się znajdujących płodów lub fabrykatów za granicę, przez czas trwania rzeczonych nadzwyczajnych okoliczności, zniewoloném się być sądziło.

W takim przypadku będzie się mieć staranie o to, żeby równy zakaz ze strony wszystkich Państw kontraktujących wydanym został.

Jeżeliby zaś jedno lub drugie Państwo nie sądziło być dla siebie z korzyścią, wydanie i z swéj strony zakazu takiego, natenczas zastrzega się Państwu lub Państwom tym, któreby wydanie takowego potrzebném uznać miały, prawo rozciągnienia zakazu rzeczonego i na obręb Państwa związkowego, do uchwały ich nie przystępującego.

Państwa kontraktujące przyznawają sobie też nawzajem prawo chwycenia stósownych środków, celem odwrócenia niebezpiecznych zaraźliwych chorób ludzkich lub pomorów na bydło. Urządzenia w téj mierze przecież w stosunku jednego kraju związkowego do kraju drugiego nie przeszkodniejsze zaprowadzane być powinny od tych, którymby pod równemi okolicznościami handel krajowy Państwa zaprowadzającego je ulegał.

Art. 8.

Die kontrahirenden Staaten erneuern die am 21. September 1842. abgeschlossene Uebereinkunft wegen Ertheilung von Erfindungspatenten und Privilegien mit der Maaßgabe, daß jeder von ihnen, auch während der Dauer des gegenwärtigen Vertrages, befugt ist, von derselben zurückzutreten, wenn er seinen Rücktritt drei Monate vor der Ausführung den übrigen kontrahirenden Staaten erklärt hat. Auf die Verbindlichkeit der Uebereinkunft unter den letzteren hat ein solcher Rücktritt keinen Einfluß.

Um jedoch jedes in den Erfindungspatenten oder Privilegien liegende Verkehrshinderniß auch in Zukunft fern zu halten, soll die Bestimmung unter Nr. III. der erwähnten Uebereinkunft auch für diejenigen Staaten verbindlich bleiben, welche von der letzteren zurücktreten möchten. Nicht minder werden diese Staaten fortfahren, die Unterthanen der übrigen kontrahirenden Staaten sowohl in Betreff der Verleihung von Patenten als auch hinsichtlich des Schutzes für die, durch die Patentertheilung begründeten Befugnisse den eigenen Unterthanen gleich zu behandeln.

Art. 9.

Hinsichtlich der Einfuhr von Spielkarten behält es bei den in den kontrahirenden Staaten bestehenden Verbots- oder Beschränkungsgesetzen sein Bewenden.

Denjenigen der kontrahirenden Staaten, in welchen hinsichtlich der Einfuhr von Spielkarten Verbots- oder Beschränkungsgesetze gegenwärtig noch nicht bestehen, bleibt es unbenommen, solche Gesetze zu erlassen.

Art. 10.

In Betreff des Salzes ist unter den kontrahirenden Staaten Folgendes verabredet worden.

Art. 8.

Państwa kontraktujące ponawiają zawarty pod dniem 21. Września 1842. układ, tyczący się udzielania patentów na wynalazki i przywilejów z tém zastrzeżeniem, że każdemu z nich, i przez czas trwania traktatu niniejszego, służyć ma prawo odstąpienia odeń, jeżeliby tylko cofnięcie swe drugim Państwom kontraktującym w trzy miesiące przed wykonaniem oświadczył był. Na obowiązki, jakie z układu tymże ostatnim ciążają, cofnięcie się takie wpływu mieć nie będzie.

Dla odwrócenia przecież i na przyszłość przeszkody handlu, jaka w patentach na wynalazki i w przywilejach jest zawartą, powinno postanowienie pod No. III. rzeczonego układu i dla tych Państw, któreby od układu odstąpić miały, być nadal obowięzującém. Również powinny Państwa te poddanych drugich Państw kontraktujących, tak pod względem udzielania patentów jako i pod względem obrony praw, z udzielenia patentu wynikłych, i nadal zarówno własnym poddanym traktować.

Art. 9.

Pod względem importu kart do grania zostają się istniejące w Państwach kontraktujących zakazy lub ograniczenia w mocy, a Państwom tym, w którychby co do importu kart do grania zakazy lub ograniczenia obecnie jeszcze istnieć nie miały, wydanie ustaw takich niewzbronione.

Art. 10.

Pod względem soli umówiono pomiędzy Państwami kontraktującemi co następuje.

§. 1.

a) Die Einfuhr des Salzes und aller Gegenstände, aus welchen Kochsalz ausgeschieden zu werden pflegt, aus fremden, nicht zum Vereine gehörigen Ländern in die Vereinsstaaten ist verboten, insoweit dieselbe nicht für eigene Rechnung einer der vereinten Regierungen, und zum unmittelbaren Verkaufe in ihren Salzämtern, Faktoreien oder Niederlagen geschieht.

b) Die Durchfuhr des Salzes und der vorbezeichneten Gegenstände aus den zum Vereine nicht gehörigen Ländern in andere solche Länder soll nur mit Genehmigung der Vereinsstaaten, deren Gebiet bei der Durchfuhr berührt wird, und unter den Vorsichtsmaaßregeln stattfinden, welche von denselben für nöthig erachtet werden.

c) Die Ausfuhr des Salzes in fremde, nicht zum Vereine gehörige Staaten ist frei.

d) Was den Salzhandel innerhalb der Vereinsstaaten betrifft, so ist die Einfuhr des Salzes von einem in den anderen nur in dem Falle erlaubt, wenn zwischen den Landesregierungen besondere Verträge deshalb bestehen, oder in dem Falle, wo zwischen einer Vereinsregierung und einer Saline in einem anderen Vereinslande ein Vertrag über die Lieferung von Salz besteht, und die Verabfolgung des letzteren unter Beobachtung der auf der Saline angeordneten Kontrolmaaßregeln geschieht.

e) Wenn eine Regierung von einer anderen innerhalb des Gesammtvereins aus Staats- oder Privatsalinen Salz beziehen will, so müssen die Sendungen mit Pässen von öffentlichen Behörden begleitet werden.

Zu diesem Ende verpflichten sich die betheiligten Regierungen, auf den Privatsalinen

§. 1.

a) Import soli tudzież wszelkich przedmiotów, z jakich sól kuchenna wyłączać się zwykła, z krajów obcych do związku nie należących, do Państw związkowych zakazany, chyba żeby takowy na własny rachunek jednego ze Rządów zjednoczonych i na bezpośrednią przedaż w żupach, faktorstwach lub składach jego, nastąpić miał.

b) Przewóz soli i wyż rzeczonych przedmiotów z krajów do związku nie należących do innych krajów takich, li za dozwoleniem Państw związkowych, których terytoryum przy przewozie naruszone, i za przestrzeganiem środków zabezpieczenia, jakieby Państwa te uważać miały za potrzebne, nastąpić będzie mógł.

c) Eksport soli do obcych, do związku nie należących Państw, wolny.

d) Co do handlu solą wśród krajów związkowych stanowi się, że import soli z jednego kraju do kraju drugiego tam tylko dozwolony będzie, gdzieby pomiędzy Rządami osobne w tym względzie istniały układy, albo też w przypadku tym, żeby pomiędzy Rządem związkowym a kopalnią soli w innym kraju związkowym się znajdującą, kontrakt względem dostarczania soli istniał, a odstawianie tejże za przestrzeganiem środków kontrolowych, na kopalni soli przepisanych, nastąpiło.

e) Jeżeliby Rząd który, od innego Rządu wśród ogółu związkowego, z kopalni soli Rządowych lub prywatnych sól brać zamierzał, w takim razie przesyłki w paszporty władz publicznych opatrzone być powinny.

Tym końcem obowięzują się Rządy uczestnicze do umieszczenia na prywa-

einen öffentlichen Beamten aufzustellen, der den Umfang der Produktion und des Absatzes derselben überhaupt zu beobachten hat.

f) Wenn ein Vereinsstaat durch einen anderen aus dem Auslande oder aus einem dritten Vereinsstaate seinen Salzbedarf beziehen, oder durch einen solchen sein Salz in fremde, nicht zum Vereine gehörige Staaten versenden lassen will, so soll diesen Sendungen kein Hinderniß in den Weg gelegt werden, jedoch werden, insofern dieses nicht schon durch frühere Verträge bestimmt ist, durch vorgängige Uebereinkunft der betheiligten Staaten die Straßen für den Transport und die erforderlichen Sicherheitsmaaßregeln zur Verhinderung der Einschwärzung verabredet werden.

§. 2.

Preußen, Bayern, Sachsen, Württemberg, Baden, Kurhessen, Großherzogthum Hessen, die zum Thüringischen Zoll- und Handelsvereine gehörigen Staaten, Braunschweig, Nassau und die freie Stadt Frankfurt werden den Salzhandel en gros im Innern ihrer Staaten auch ferner nur auf Staatsregie stattfinden lassen.

Sie erneuern die Zusage, daß sie, um die Verkehrsbeschränkungen möglichst zu beseitigen, welche zur Zeit — wegen der Verschiedenheit der Salzpreise und des hierin liegenden Anreizes zum Schleichhandel — zur Abwehr des letzteren noch nothwendig sind, ihre Bemühungen dahin vereinigen wollen, daß in ihren Gebieten ein möglichst gleicher Salzdebitspreis hergestellt werde.

§. 3.

Hannover und Oldenburg werden, spätestens vom 1. Januar 1866. an, die Steuer vom Salz auf den Betrag von zwei Thalern vom Zollzentner erhöhen.

tnych kopalniach soli urzędnika publicznego, któryby ilość produkcyi ich i odbytu w ogóle dozierał.

f) Jeżeliby które Państwo związkowe za pośrednictwem innego Państwa potrzebę soli ze za granicy lub z trzeciego Państwa związkowego brać, lub za pośrednictwem Państwa takiego sól swoję w obce, do związku nie należące Państwa wysyłać zamierzało, przesyłkom takim przeszkody stawiane nie będą, Państwa uczestnicze atoli, za poprzedniém porozumieniem, drogi transportowe i potrzebne na zapobieżenie przemycaniu środki bezpieczeństwa, o ileby takowe dawniejszemi układami przepisane jeszcze nie były, umówią.

§. 2.

Prusy, Bawarya, Saksonia, Wyrtembergia, Badenia, Elektorstwo Heskie, Wielkie Księstwo Heskie, Państwa do związku celnego i handlowego Turyngskiego należące, Brunświk, Nasawa i wolne miasto Frankfurt dozwolą prowadzenia handlu hurtowego (en gros) solą wśród krajów swych i nadal li na rachunek Rządowy.

Państwa rzeczone ponawiają przyrzeczenie, że starać się chcą wspólnie o to, żeby, celem możebnego usunięcia ograniczeń handlowych, jakie obecnie jeszcze — z przyczyny różnych cen soli i wynikających ztąd podniet do przemycania — na zapobieżenie temuż ostatniemu są potrzebnemi, równa ile możności cena kupna soli była zaprowadzona.

§. 3.

Hanower i Oldenburg zwyższą, począwszy najpóźniéj od dnia 1. Stycznia 1866., cło od soli na dwa talary od cetnara celnego.

Zur Verhinderung von Salzeinschwärzungen aus Hannover und Oldenburg in die benachbarten Vereinsländer sind außerdem folgende Maaßregeln verabredet:

a) Beide Regierungen werden, wie bisher, ihren Staatsangehörigen und den innerhalb ihrer Gebiete sich aufhaltenden Fremden unter Androhung einer, in jedem Wiederholungsfalle auf das Doppelte des zuletzt verwirkten Betrages zu erhöhenden, und im Falle der Zahlungsunfähigkeit durch Gefängniß abzubüßenden Geldstrafe von 10 Thalern für jeden Transport von einem Zollzentner oder weniger, und bei größeren Transporten von 10 Thalern für jeden Zollzentner, die Einführung von Salz in das Gebiet eines der angrenzenden Vereinsstaaten, sowie den Verkauf von Salz an Angehörige dieser Staaten verbieten, und ihre Steuer-, Zoll- und Polizeibeamten zur Verhütung und eventuell zur Anzeige von Uebertretungen jenes Verbots verpflichten.

Sie werden ferner gleichzeitig mit dem Eintreten der im Eingange verabredeten Steuererhöhung Anhäufungen oder Ablagen von Salz, welche die Einschwärzung nach den angrenzenden Vereinsstaaten zum Zwecke haben, unter Androhung angemessener, im Wiederholungsfalle zu verschärfender Strafen verbieten.

b) Den Steuer-, Zoll- und Polizeibeamten des angrenzenden Vereinsstaates sollen in Hannover und Oldenburg rücksichtlich der Verfolgung von Salzeinschwärzungen die gleichen Befugnisse zustehen, welche das Zollkartel den Zollbeamten eines anderen Vereinsstaates für die Verfolgung von Zollkontraventionen einräumt.

c) Bei jeder Hannoverschen und Oldenburgischen Saline soll ein Register, nicht blos über die Salzversteuerungen, sondern auch über die Salzversendungen geführt werden, aus welchem die Käufer, die Transportanten und

Ku zapobieżeniu przemycaniu soli z Hanoweru i Oldenburga do krajów związkowych sąsiedzkich umówiono prócz tego środki następujące:

a) Obydwa Rządy zakażą, jak dotąd, poddanym swoim tudzież bawiącym na terytoryum ich cudzoziemcom — pod zagrożeniem kary, w każdém dalszém powtórzeniu podwoić, a w razie nie możności uiszczenia odsiedzieć się mającéj, w ilości 10 talarów od każdego transportu, cetnar celny lub mniéj wynoszącego, a u większych transportów w ilości 10 talarów od każdego cetnara celnego — wprowadzania soli do terytoryum któregokolwiek z pogranicznych Państw związkowych, tudzież przedawania soli poddanym Państw tych, i zobowiążą urzędników celnych, poborowych i policyjnych swych do zapobiegania a ewentualnie do doniesienia o przestąpieniach zakazu tego.

Rządy rzeczone zakażą daléj od chwili umówionego na wstępie zwyższenia cła, nagromadzania i składania soli w celu przemycania do pogranicznych Państw związkowych, pod zagrożeniem odpowiednich, w powtórzeniu zaostrzyć się mających kar.

b) Urzędnikom poborowym, celnym i policyjnym pogranicznego Państwa związkowego te same w Hanowerze i Oldenburgu pod względem ścigania kontraband soli służyć będą prawa, jakie kartel celny urzędnikom celnym innego Państwa związkowego pod względem ścigania kontrawencyi celnych przyznaje.

c) W każdéj kopalni soli Hanowerskiéj i Oldenburskiéj prowadzony ma być rejestr nietylko co do opłaty cła od soli, ale i co do wysyłek soli, z któregoby kupujący, transportanci i miejsca przeznaczenia prze-

die Bestimmungsorte des abgegebenen Salzes ersichtlich sind. Dasselbe soll nebst Beilagen den Steuerbeamten des angrenzenden Vereinsstaates bis zum Oberkontroleur abwärts, auf jedesmaliges Ersuchen der dortigen Hauptamtsdirigenten, sowie auch den Vereinsbevollmächtigten und Stationskontroleuren zur Einsicht vorgelegt werden.

Bei den Privatsalinen wird dieses Register, von dem Eintritt der im Eingange verabredeten Steuererhöhung an, durch einen, von der Landesregierung anzustellenden, von den Salineninteressenten unabhängigen Beamten geführt werden.

d) Von dem nämlichen Zeitpunkte an treten die unter Nr. 4. des Separatartikels 9. zum Zollvereinigungs-Vertrage vom 4. April 1853. verabredeten Beschränkungen des Verkehrs mit Salz außer Wirksamkeit. Sollte jedoch die Erfahrung ergeben, daß, ungeachtet der im Eingange verabredeten Erhöhung der Salzsteuer, an einzelnen derjenigen Grenzstrecken, wo jene Beschränkungen gegenwärtig bestehen, umfangreiche Salzeinschwärzungen aus Hannover nach einem angrenzenden Vereinsstaate stattfinden, und dieser Staat sich in Folge dessen genöthigt sehen, an einer solchen Strecke die unter Nr. 5. des Separatartikels näher bezeichnete Salzverbrauchskontrole wieder einzuführen, so wird Hannover an der nämlichen Strecke die oben erwähnten Beschränkungen wiederum eintreten lassen.

Sollte in Zukunft in den an Hannover angrenzenden älteren Vereinsstaaten der Regiepreis des Salzes um mehr als 16 Gr. vom Zollzentner ermäßigt, oder, im Falle der Aufhebung der Staatsregie, eine geringere Salzsteuer, als von 2 Thalern vom Zollzentner erhoben werden, so bleibt es Hannover und Oldenburg vorbehalten, nach vorheriger Verstän-

danéj soli się wykazywały. Rejestr ten wraz z aneksami, urzędnikom poborowym pogranicznego Państwa związkowego aż do naczelnego kontrolera na dół, na każde żądanie tamecznych dyrygentów urzędu głównego, tudzież i pełnomocnikom związkowym jako i kontrolerom stacyjnym, celem wględu weń przedłożony być powinien.

W prywatnych kopalniach soli rejestr ten, od chwili umówionego na wstępie zwyższenia cła, przez urzędnika, ze strony Rządu krajowego mianować się mającego, od interesentów kopalni niezawisłego, prowadzony będzie.

d) Od tejże saméj chwili tracą moc obowiązującą umówione pod No. 4. artykułu oddzielnego 9. do traktatu związkowego celnego z dnia 4. Kwietnia 1853., ograniczenia handlu solą. Gdyby atoli doświadczenie wykazać miało, że, mimo umówionego na wstępie zwyższenia cła od soli, po pojedynczych przestrzeniach granicznych takich, na których ograniczenia rzeczone obecnie istnieją, znaczne przemycanie soli z Hanoweru do którego z pogranicznych Państw związkowych ma miejsce, a Państwo to w skutek tego do zaprowadzenia znów napowrót na przestrzeni takiéj, oznaczonéj bliżéj pod No. 5. artykułu oddzielnego kontroli konsumcyi soli zniewoloném się widziało, w takim razie Hanower na téj saméj przestrzeni ograniczenia wyż rzeczone wprowadzi znów w użycie.

W razie zniżenia w przyszłości w graniczących o Hanower starszych Państwach związkowych Rządowéj ceny soli o więcéj aniżeli 16 sgr. od cetnara celnego, albo, gdyby w razie zniesienia monopolu Rządowego, cło od soli niższe od 2 talarów od cetnara celnego pobierane być miało, zastrzega się Hanowerowi i Oldenburgowi

bigung mit diesen Staaten, ihre Salzsteuer insoweit zu ermäßigen, daß dieselbe den Betrag der in den gedachten Staaten auf dem Salze ruhenden Abgabe nicht übersteigt.

Die Verabredungen in den beiden letzten Absätzen des Separatartikels 9. zum Zollvereinigungs-Vertrage vom 4. April 1853. werden nicht erneuert.

Art. 11.

In Bezug auf diejenigen Erzeugnisse, welche in den einzelnen Vereinsstaaten theils bei ihrer Hervorbringung oder Zubereitung, theils unmittelbar bei ihrem Verbrauche mit einer inneren Steuer belegt sind (Artikel 7. Litt. b.), wird es von sämmtlichen kontrahirenden Regierungen als wünschenswerth anerkannt, hierin eine Uebereinstimmung der Gesetzgebung und der Besteuerungssätze in den Vereinsstaaten thunlichst hergestellt zu sehen, und es wird daher auch ihr Bestreben auf Herbeiführung einer solchen Gleichmäßigkeit, insbesondere durch Vereinigung mehrerer Staaten zu gleichen inneren Steuereinrichtungen, mit oder ohne Gemeinschaftlichkeit der Steuererträge, gerichtet sein. Bis dahin, wo dieses Ziel erreicht worden, sollen hinsichtlich der vorbemerkten Steuern und des Verkehrs mit den davon betroffenen Gegenständen unter den Vereinsstaaten, zur Vermeidung der Nachtheile, welche aus einer Verschiedenartigkeit der inneren Steuersysteme überhaupt, und namentlich aus der Ungleichheit der Steuersätze, sowohl für die Produzenten, als für die Steuereinnahme der einzelnen Vereinsstaaten erwachsen könnten — abgesehen von der Besteuerung des im Umfange des Zollvereins erzeugten Rübenzuckers, weshalb auf die besonders getroffenen Vereinbarungen Bezug genommen wird — folgende Grundsätze in Anwendung kommen.

prawo zniżenia, za poprzedniém się z rzeczonemi Państwami porozumieniem, cła od soli u siebie o tyle, żeby takowe cła od soli w rzeczonych Państwach nie przewyższało.

Umowy w ostatnich dwu ustępach artykułu oddzielnego 9. do traktatu związkowego celnego z dnia 4. Kwietnia 1853. zawarte, nie ponawiają się.

Art. 11.

Pod względem płodów takich, które w pojedynczych Państwach związkowych bądź przy fabrykacyi lub przyprawianiu, bądź bezpośrednio przy konsumcyi cłu krajowemu ulegają (artykuł 7. lit. *b.*), uznają wszystkie Rządy kontraktujące pożądaném, zaprowadzenie wśród Państw związkowych możebnéj w téj mierze zgodności prawodawstwa i opłat celnych, a ztąd starać się będą o to, ażeby równość taka, mianowicie za pomocą złączenia kilku Państw w równe organizacye celne krajowe — za wspólnością lub bez wspólności dochodów z cła — przyszła do skutku. Aż do osiągnienia celu tego, następujące pod względem wyż wspomnionych ceł i handlu przedmiotami im uległemi pomiędzy Państwami związkowemi zasady, dla odwrócenia mogących w skutek różnych systematów celnych w ogóle, a zwłaszcza w skutek nierówności opłat celnych tak dla producentów jako i dla dochodu z cła pojedynczych Państw związkowych urość niekorzyści — pomijając oclenie fabrykowanego w związku celnym cukru z buraków, pod względem którego się do zawartych osobnych układów odnosi — zastósowane będą.

I. Hinsichtlich der ausländischen Erzeugnisse.

Von allen bei der Einfuhr mit mehr als 15 Sgr. — 52½ Xr. — vom Zentner belegten Erzeugnissen, von welchen entweder auf die in der Zollordnung vorgeschriebene Weise dargethan wird, daß sie als ausländisches Ein- oder Durchgangsgut die zollamtliche Behandlung bei einer Erhebungsbehörde des Vereins bereits bestanden haben oder derselben noch unterliegen, darf keine weitere Abgabe irgend einer Art, sei es für Rechnung des Staats oder für Rechnung von Kommunen und Korporationen, erhoben werden, jedoch — was das Eingangsgut betrifft — mit Vorbehalt derjenigen inneren Steuern, welche in einem Vereinsstaate auf die weitere Verarbeitung oder auf anderweite Bereitungen aus solchen Erzeugnissen, ohne Unterschied des ausländischen, inländischen oder vereinsländischen Ursprungs, allgemein gelegt sind.

Unter diesen Steuern sind für jetzt die Steuern von der Fabrikation des Branntweins, Biers und Essigs, ingleichen die Mahl- und Schlachtsteuer zu verstehen, welchen daher das ausländische Getreide, Malz und Vieh im gleichen Maaße, wie das inländische und vereinsländische unterliegt.

In denjenigen Staaten, in welchen die inneren Steuern von Getränken so angelegt sind, daß sie bei der Einlage der letzteren erhoben oder den Steuerpflichtigen zur Last gestellt werden, findet der Grundsatz der Freilassung verzollter ausländischer Erzeugnisse von inneren Abgaben in der Art Anwendung, daß die erste Einlage verzollter ausländischer Getränke, d. h. diejenige, welche dem direkten Bezuge aus dem Auslande oder dem Bezuge aus öffentlichen Niederlagen oder Privatlägern unmittelbar folgt, von jeder inneren Steuer befreit bleibt.

Diese Bestimmung gilt auch da, wo die Erhebung einer inneren Getränkesteuer für Rechnung von Kommunen oder Korporationen stattfindet.

I. Co do płodów zagranicznych.

Od żadnego płodu, ulegającego przy imporcie wyższéj aniżeli opłacie w ilości 15 sgr. — 52½ kr. — od cetnara celnego, pod względem któregoby w sposób w ordynacyi celnéj przepisany wykazaném było, że takowy jako zagraniczny towar importowy lub przewozowy proceder celny przed władzą poborową związkową albo już przebył był, lub że mu jeszcze ulega, żadna dalsza opłata jakiegobądź rodzaju ani na rzecz Rządu, ani na rzecz gmin i korporacyi wybierać się już nie powinna, ze zastrzeżeniem atoli — co do przedmiotów importowych — opłat krajowych takich, jakie w którém Państwie związkowém na dalsze wyrabianie lub inne fabrykaty z płodów takich, bez różnicy pochodzenia zagranicznego, krajowego lub pochodzenia z krajów związkowych, powszechnie są nałożone.

Przez cła te rozumieć się na teraz mają cła od fabrykacyi wódki, piwa i octu, tudzież pobory od rzezi i mlewa, którym w skutek tego zboże, słód i bydło zagraniczne w równy sposób, co krajowe lub z krajów związkowych pochodzące, ulegać powinno.

W Państwach tych, w których cła krajowe od napojów tak urządzone, że przy wejściu napojów wybierane lub na konto podpadającego opłacie cła stawiane bywają, zasada zwolnienia oclonych płodów zagranicznych od opłat krajowych w ten sposób zastósowana będzie, że pierwsze wejście oclonych napojów zagranicznych, t. j. to, które bezpośrednio po sprowadzeniu wprost ze za granicy lub po sprowadzeniu ze składów publicznych lub prywatnych ma miejsce, od wszelkiego cła krajowego zwolnione będzie.

Postanowienie to ważne i tam, gdzie cła krajowe od napojów na rachunek gmin lub korporacyi wybierane.

Ausländische Erzeugnisse, welche beim Eingange zollfrei, oder mit einer Abgabe von nicht mehr als 15 Gr. — 52½ Xr. — belegt sind, unterliegen, sobald der dem Artikel 4. beigefügte Zolltarif in Wirksamkeit tritt, den nachstehend unter Nr. II. getroffenen Bestimmungen.

Płody zagraniczne, przy imporcie albo wolne od cła, lub nie wyższém aniżeli w ilości 15 sgr. — 52½ kr. — obłożone, ulegać od chwili wnijścia przyłączonéj do artykułu 4. taryfy celnéj w użycie, wydanym poniż pod No. II. przepisom będą.

II. Hinsichtlich der inländischen und vereinsländischen Erzeugnisse.

II. Co do płodów krajowych i płodów z krajów związkowych.

§. 1.

Von den innerhalb des Vereins erzeugten Gegenständen, welche nur durch einen Vereinsstaat transitiren, um entweder in einen anderen Vereinsstaat oder nach dem Auslande geführt zu werden, dürfen innere Steuern weder für Rechnung des Staats, noch für Rechnung von Kommunen oder Korporationen erhoben werden.

§. 1.

Od spłodzonych wśród związku przedmiotów, przewożonych li przez kraj związkowy celem wywiezienia ich do innego kraju związkowego lub po za granicę, ceł krajowych ani na rachunek Rządu, ani na rachunek gmin ani korporacyi pobierać się nie powinno.

§. 2.

Jedem Vereinsstaate bleibt es zwar freigestellt, die auf der Hervorbringung, der Zubereitung oder dem Verbrauche von Erzeugnissen ruhenden inneren Steuern beizubehalten, zu verändern oder aufzuheben, sowie neue Steuern dieser Art einzuführen, jedoch sollen dergleichen Abgaben für jetzt nur auf folgende inländische und gleichnamige vereinsländische Erzeugnisse, als: Branntwein, Bier, Essig, Malz, Wein, Most, Cider (Obstwein), Tabak, Mehl und andere Mühlenfabrikate, desgleichen Backwaaren, Fleisch, Fleischwaaren und Fett, gelegt werden dürfen.

Ausnahmsweise kann in der freien Stadt Frankfurt auch von Brennmaterialien, Getreide und Fourage eine Steuer, wie bisher, erhoben werden.

Für Branntwein, Bier, Wein und Tabak sollen die folgenden Sätze als das höchste Maaß betrachtet werden, bis zu welchem in den Vereins-

§. 2.

Każdemu Państwu związkowemu służy wprawdzie prawo zatrzymania, odmienienia lub zniesienia ceł krajowych, jakie na fabrykacyi, przyprawianiu lub konsumcyi płodów spoczywają, tudzież zaprowadzenia nowych ceł tego rodzaju, na teraz przecież tym podobne opłaty li na następujące płody krajowe i równoimienne płody z krajów związkowych nałożyć będzie wolno, jako to: na wódkę, piwo, ocet, słód, wino, moszcz, cyder (wino z owocu), tabakę, mąkę i inne fabrykaty młyńskie, również na pieczywa, mięso, fabrykaty z mięsa i tłuszcz.

Wyjątkowym sposobem wolno będzie we wolném mieście Frankfurcie i od materyałów opałowych, zboża i furażu cło jak dotąd pobierać.

U wódki, piwa, wina i tabaki następujące pozycye za najwyższe uważane być mają, po jakich w Państwach związkowych oclenie po-

staaten eine Besteuerung der genannten Erzeugnisse für Rechnung des Staates soll stattfinden können, nämlich:

a) für Branntwein 10 Rthlr. von der Ohm zu 120 Quart Preußisch und bei einer Alkoholstärke von 50 Prozent nach Tralles;

b) für Bier 1 Rthlr. 15 Gr. von der Ohm zu 120 Quart Preußisch;

c) für Wein, und zwar:

aa) wenn die Abgabe nach dem Werthe des Weines erhoben wird, $1\frac{1}{2}$ Rthlr. vom Zollzentner (5 Rthlr. von der Ohm zu 120 Quart Preußisch);

bb) wenn die Abgabe ohne Rücksicht auf den Werth des Weines erhoben wird, 25 Gr. vom Zollzentner (2 Rthlr. $23\frac{1}{3}$ Gr. von der Ohm zu 120 Quart Preußisch);

cc) wenn die Abgabe nach einer Klassifikation der Weinberge erhoben wird, ist die Beschränkung derselben auf ein Maximum nicht für erforderlich erachtet worden.

In Bezug auf die freie Stadt Frankfurt, wo vom Weine gegenwärtig eine Abgabe von 5 Fl. 20 Xr. (3 Rthlr. $1\frac{5}{12}$ Gr.) für die Frankfurter Ohm erhoben wird, soll von einer Ermäßigung dieser Abgabe auf den unter bb. gedachten Satz abgesehen werden;

d) für Tabak 20 Gr. vom Zollzentner.

Auch für die anderen, einer inneren Steuer unterworfenen Erzeugnisse wird man sich, soweit nöthig, über bestimmte Sätze verständigen, deren Betrag bei Abmessung der Steuer nicht überschritten werden soll.

Sollte ein bis jetzt noch nicht gewöhnliches Getränk oder Nahrungsmittel, mag dessen Bereitung aus Erzeugnissen des Vereins-In- oder Auslandes erfolgen, in Aufnahme kommen, und dessen Besteuerung von einem oder dem anderen Vereinsstaate für angemessen erachtet werden, so bleibt eine solche Besteuerung, sei es für eigene

dów rzeczonych na rachunek Rządu dozwolone będzie, to jest:

a) u wódki 10 tal. od beczki po 120 kwart Pruskich i 50 procentów tęgości alkoholu wedle Tralesa;

b) u piwa 1 tal. 15 sgr. od beczki po 120 kwart Pruskich;

c) u wina, a mianowicie:

aa) w razie pobierania cła od wartości wina, $1\frac{1}{2}$ tal. od cetnara celnego (5 tal. od beczki po 120 kwart Pruskich);

bb) w razie pobierania cła bez względu na wartość wina, 25 sgr. od cetnara celnego (2 tal. $23\frac{1}{3}$ sgr. od beczki po 120 kwart Pruskich);

cc) w razie pobierania cła wedle klasyfikacyi winnic, ograniczenie takowego na maksymum niepotrzebném uznano.

Ze względu na wolne miasto Frankfurt, w którém obecnie od wina cło w ilości 5 fl. 20 kr. (3 tal. $1\frac{5}{12}$ sgr.) od beczki Frankfurtskiéj pobierane, od zniżenia cła tego na pozycyą pod *bb.* oznaczoną abstrahować się będzie;

d) u tabaki 20 sgr. od cetnara celnego.

Także i co do innych płodów, cłu krajowemu ulegających, ileby tego było potrzeba porozumienie względem pewnych opłat nastąpi, których przy wymierzaniu cła przebierać nie będzie wolno.

W razie wnijścia w użycie niezwykłego jeszcze dotąd napoju lub wiktuału, bez względu na to, czy takowy z płodów krajów związkowych, płodów krajowych lub zagranicznych fabrykowany, a uznania oclenia go ze strony jednego lub drugiego Państwa związkowego słusznem, oclenie takie, bądź na własny rachu-

Rechnung oder gemeinschaftlich mit anderen Vereinsstaaten, nach vorgängiger Benachrichtigung sämmtlicher Vereinsglieder, und unter Beobachtung der nachstehend in den §§. 3. bis 6. getroffenen Vereinbarungen wegen gleichmäßiger Behandlung des nämlichen Erzeugnisses der übrigen Vereinsstaaten, gestattet.

§. 3.

Bei allen Abgaben, welche in dem Bereiche der Vereinsländer nach der Bestimmung im §. 2. zur Erhebung kommen, wird eine gegenseitige Gleichmäßigkeit der Behandlung dergestalt stattfinden, daß das Erzeugniß eines anderen Vereinsstaates unter keinem Vorwande höher oder in einer lästigeren Weise, als das inländische oder als das Erzeugniß der übrigen Vereinsstaaten, besteuert werden darf. In Gemäßheit dieses Grundsatzes wird Folgendes festgesetzt:

a) Vereinsstaaten, welche von einem inländischen Erzeugnisse keine innere Steuer erheben, dürfen auch das gleiche vereinsländische Erzeugniß nicht besteuern.

b) Wo innere Steuern nach dem Werthe der Waare erhoben werden, sind nicht nur die nämlichen Erhebungssätze auf das inländische, wie auf das vereinsländische Erzeugniß gleichmäßig in Anwendung zu bringen, sondern es darf auch bei Feststellung des zu besteuernden Werthes das inländische Erzeugniß nicht vor dem vereinsländischen begünstigt werden.

c) Diejenigen Staaten, in welchen innere Steuern von einem Konsumtionsgegenstande bei dem Kaufe oder Verkaufe oder bei der Verzehrung desselben erhoben werden, dürfen diese Steuern von den aus anderen Vereinsstaaten herrührenden Erzeugnissen der nämlichen Gattung nur in gleicher Weise fordern.

d) Diejenigen Staaten, welche innere Steuern auf die Hervorbringung oder Zubereitung eines Konsumtions-Gegenstandes gelegt haben,

nek, bądź wspólnie z drugiemi Państwami związkowemi, za poprzedniém zawiadomieniem wszystkich członków związkowych i przestrzeganiem umówionych poniż w §§. 3. do 6. układów, równego traktowania tego samego płodu drugich Państw związkowych dotyczących, dozwolone będzie.

§. 3.

Pod względem wszelkich ceł, pobieranych wśród krajów związkowych na mocy postanowienia w §. 2., równy wzajemny stosunek traktowania w ten sposób miejsce mieć będzie, że na płód innego Państwa związkowego pod żadnym pretekstem ani wyższego ani uciążliwszego nie będzie wolno nałożyć cła, aniżeli na płód krajowy lub płód z drugich Państw związkowych. Na mocy zasady téj stanowi się co następuje:

a) Państwa związkowe, nie pobierające od płodu krajowego cła krajowego, nie powinny też równego płodu z krajów związkowych cłem obkładać.

b) Gdzie cła krajowe od wartości towaru pobierane, powinny nie tylko te same pozycye poborowe tak do płodu krajowego, jako i do płodu z krajów związkowych w równy sposób być zastósowane, ale też przy ustanawianiu mającéj się oclić wartości, płód krajowy korzystniéj aniżeli płód z krajów związkowych traktowany być nie powinien.

c) Państwom tym, w których cła krajowe od przedmiotu konsumcyjnego przy kupnie lub przedaży albo też przy konsumcyi przedmiotu tego pobierane, wolno będzie ceł tych od płodów tego samego gatunku, z drugich Państw związkowych pochodzących, li w równy domagać się sposób.

d) Państwom tym, które na produkcyą lub przyprawę przedmiotu konsumcyjnego cła krajowe nałożyły, służyć będzie prawo po-

können den gesetzlichen Betrag derselben bei der Einfuhr des Gegenstandes aus anderen Vereinsstaaten voll erheben lassen.

e) Preußen, Sachsen, Hannover, Kurhessen, die zum Thüringischen Zoll- und Handelsvereine gehörenden Staaten, Braunschweig und Oldenburg werden von dem Zeitpunkte ab, mit welchem der dem Artikel 4. beigefügte Zolltarif in Wirksamkeit tritt, von dem in den übrigen Vereinsstaaten erzeugten Wein und Traubenmost eine Uebergangsabgabe nicht erheben.

Eine solche Abgabe wird auch von denjenigen Vereinsstaaten nicht erhoben werden, welche etwa während der Dauer dieses Vertrages die Hervorbringung von Wein einer inneren Steuer unterwerfen möchten.

f) Versendungen vereinsländischer unbearbeiteter Tabakblätter, wenn sie in Mengen von 10 Pfund oder weniger als Proben aus einem Vereinsstaate in den anderen, oder aus einem Steuergebiete (Litt. g.) in das andere mit der Post übergehen, sollen von den Uebergangsabgaben und damit auch von der Begleitung mit zoll- oder steueramtlichen Bezettelungen freigelassen werden.

Die Uebergangsabgabe von Tabak wird in Preußen, Sachsen, Hannover, Kurhessen, im Gebiete des Thüringischen Vereins, in Braunschweig und in Oldenburg von den aus den anderen Vereinsstaaten übergehenden Tabakfabrikaten dann nicht erhoben, wenn letztere, bei unmittelbarer Versendung aus den Fabriken, mit einer Bescheinigung des Amtes im Versendungsorte versehen sind, daß sie nur aus ausländischen Blättern bestehen.

g) So weit zwischen mehreren, zum Zollvereine gehörigen Staaten eine Vereinigung zu gleichen Steuereinrichtungen besteht, werden diese Staaten in Ansehung der Befugniß, die betreffenden Steuern gleichmäßig auch von

bierania od przedmiotu tego przy imporcie z drugich Państw związkowych, całéj prawnéj ilości takowych.

e) Prusy, Saksonia, Hanower, Elektorstwo Heskie, Państwa do związku celnego i handlowego Turyngskiego należące, Brunświk i Oldenburg, począwszy od chwili wnijścia przyłączonéj do artykułu 4. taryfy celnéj w użycie, od wina i moszczu w drugich Państwach związkowych spłodzonego cła przechodowego pobierać nie będą.

Cła takiego i te Państwa związkowe pobierać nie powinny, któreby przez czas trwania traktatu niniejszego produkcyą wina cłem obłożyć miały.

f) Wysyłki pochodzących z krajów związkowych niewyrabianych liści tabaki, przechodzących jako próby w ilości 10 funtów lub mniéj pocztą z jednego Państwa związkowego do drugiego, lub z jednego terytoryum celnego (lit. *g*.) do drugiego, od ceł przechodowych a tém samém od opatrzeń w kwity urzędu celnego lub poborowego zwolnione być mają.

Cła przechodowego od tabaki pobierać się w Prusiech, Saksonii, Hanowerze, Elektorstwie Heskiém, na terytoryum związku Turyngskiego, w Brunświku i Oldenburgu od przechodzących z drugich Państw związkowych fabrykatów tabaki w tym razie nie będzie, jeżeli takowe przy bezpośredniéj wysyłce z fabryk, w poświadczenie urzędu na miejscu wysyłki opatrzone, jako się li ze zakrajowych liści składają.

g) Gdzieby pomiędzy kilkoma Państwami do związku celnego należącemi, zjednoczenie co do równych organizacyi celnych miało mieć miejsce, powinny Państwa te pod względem prawa pobierania w równy spo-

vereinsländischen Erzeugnissen zu erheben, als ein Ganzes betrachtet.

§. 4.

Diejenigen Staaten, welche eine innere Steuer auf den Kauf oder Verkauf, die Verzehrung, die Hervorbringung oder die Zubereitung eines Konsumtionsgegenstandes gelegt haben, können, bei der Ausfuhr des Gegenstandes nach anderen Vereinsstaaten, diese Steuer unerhoben lassen, beziehungsweise den gesetzlichen Betrag derselben ganz oder theilweise zurückerstatten.

Wegen Ausübung dieser Befugniß ist Folgendes verabredet worden:

a) Eine Zurückerstattung soll überhaupt nur insoweit stattfinden dürfen, als in dem betreffenden Staate bei der Ausfuhr des nämlichen Erzeugnisses nach dem Vereins-Auslande eine Steuervergütung gewährt wird, und auch nur höchstens bis zum Betrage der letzteren.

b) Die betreffenden Vereinsregierungen werden ihr besonderes Augenmerk darauf richten, daß in keinem Falle mehr, als der wirklich bezahlte Steuerbetrag erstattet werde, und diese Vergütung nicht die Natur und Wirkung einer Ausfuhrprämie erhalte.

c) Preußen für seine östlichen Provinzen, Sachsen und der Thüringische Verein werden, im Falle der Fortdauer der zur Zeit bestehenden Produktionssteuer vom Wein, von der Befugniß zur vollen oder theilweisen Zurückerstattung dieser Steuer keinen Gebrauch machen.

d) Beim Tabak bleibt die Befugniß zur Steuererstattung auf die nach anderen Vereinsstaaten übergehenden rohen Tabakblätter beschränkt.

e) Die Entlastung von der Verbindlichkeit zur Steuerzahlung soll nicht eher eintreten, beziehungsweise die Zurückerstattung der Steuer nicht eher geleistet werden, als bis der Eingang der besteuerten Erzeugnisse in dem an-

sób ceł dotyczących i od płodów związkowych, za jednę całość być uważane.

§. 4.

Państwom tym, które na kupno lub przedaż, na konsumcyą, produkcyą lub przyprawę przedmiotu konsumcyjnego cło krajowe nałożyły, wolno będzie cła tego przy eksporcie towaru do drugich Państw związkowych nie pobrać, względnie prawną ilość jego całkiem lub częściowo zwrócić.

Co do wykonywania prawa tego umówiono co następuje:

a) Zwrócenie właściwie tak dalece tylko miejsce mieć powinno, jak daleceby w Państwie dotyczącém przy eksporcie tego samego płodu do drugiego kraju związkowego wynagrodzenie cła było dawane, a i tak li najwyżéj w ilości tegoż ostatniego.

b) Dotyczące Rządy związkowe baczyć osobliwie będą na to, żeby w żadnym przypadku nie więcéj aniżeli kwota celna rzeczywiście uiszczona zwróconą była, i żeby wynagrodzenie to natury i skutku premii eksportowéj nie przybrało.

c) Prusy za wschodnie prowincye swe, Saksonia i związek Turyngski, w razie dalszego trwania istniejącego obecnie cła konsumcyjnego od wina, z prawa całkowitego lub częściowego zwracania cła tego korzystać nie będą.

d) U tabaki prawo zwracania cła na przechodzące do drugich Państw związkowych surowe liście tabaki ograniczone.

e) Zwolnienie z obowiązku do opłaty cła, względnie zwrócenie cła, nie prędzéj nastąpić powinno, dopókiby import oclonych płodów do pogranicznego Państwa związkowego, względnie do kraju miejsca

grenzenden Vereinsstaate, oder beziehungsweise in dem Lande des Bestimmungsortes auf die unter den betreffenden Vereinsstaaten verabredete Weise nachgewiesen worden sein wird.

f) Die kontrahirenden Staaten werden die innere Steuer von dem zur Essigbereitung verwendeten Branntwein nicht erlassen und, abgesehen von dem Falle der Ausfuhr des Essigs nach dem Auslande, nicht erstatten.

§. 5.

Welche, dem dermaligen Stande der Gesetzgebung in den Vereinsstaaten entsprechende Beträge nach den Bestimmungen der §§. 3. und 4. zur Erhebung kommen und beziehungsweise zurückerstattet werden können, ist besonders verabredet worden. Treten späterhin irgendwo Veränderungen in den für die inneren Erzeugnisse zur Zeit bestehenden Steuersätzen ein, so wird die betreffende Regierung den übrigen Vereinsregierungen davon Mittheilung machen, und hiermit den Nachweis verbinden, daß die Steuerbeträge, welche, in Folge der eingetretenen oder beabsichtigten Veränderung, von den vereinsländischen Erzeugnissen erhoben, und bei der Ausfuhr der besteuerten Gegenstände vergütet werden sollen, den vereinbarten Grundsätzen entsprechend bemessen sein.

Sollten eine oder mehrere Regierungen gegen die mitgetheilten Steuerbeträge Erinnerungen zu machen haben, so wird hierdurch diejenige Regierung, welche die Veränderung vorgenommen hat oder vornehmen will, in der Anwendung der mitgetheilten Steuerbeträge nicht behindert, vielmehr sind etwaige Erinnerungen dagegen im Korrespondenzwege oder auf den Generalkonferenzen zur Erledigung zu bringen.

In Preußen, ausschließlich der Hohenzollernschen Lande, in Sachsen, Kurhessen, dem Thüringischen Vereine und Braunschweig werden die Uebergangsabgaben von Tabakblättern und Tabakfabrikaten und von Bier mit den zur Zeit bestehenden Sätzen von ⅔ Rthlr., beziehungsweise ¼ Rthlr. vom Zollzentner erhoben.

przeznaczenia, w sposób pomiędzy dotyczącemi Państwami związkowemi umówiony, wykazany nie był.

f) Państwa kontraktujące ceł krajowych od wódki na fabrykacyą octu używanéj nie opuszczą, ani ich też, z wyjątkiem w przypadku eksportu octu za granicę, nie zwrócą.

§. 5.

Jakie odpowiednie obecnemu stanowi prawodawstwa w Państwach związkowych kwoty na mocy postanowień §§. 3. i 4. pobierane względnie zwracane być mogą, osobno umówiono. W razie zajścia późniéj gdziekolwiek odmiany w istniejących obecnie dla płodów krajowych opłatach celnych, Rząd dotyczący drugie Rządy związkowe o tém uwiadomi, a zarazem wykaże, że opłaty celne w skutek zaszłéj lub zamierzonéj odmiany, od płodów z krajów związkowych pobieranemi a przy eksporcie przedmiotów oclonych nagradzanemi być mające, wedle zjednoczonych zasad odmierzone.

Jeżeliby Rząd który lub kilka Rządów naprzeciw zakomunikowanym im opłatom celnym nadmienienia robić chciały, Rząd, który odmianę zaprowadził lub ją zaprowadzić chce, przez to w zastósowaniu zakomunikowanych opłat celnych przeszkody doznać nie powinien, ale raczéj możebne monita w drodze korespondencyi lub na walnych naradach załatwiane być mają.

W Prusiech, z wyjątkiem krajów Hohenzollerskich, w Saksonii, Elektorstwie Heskiém, w związku Turyngskim i Brunświku cła przechodowe od liści i fabrykatów tabaki tudzież od piwa, w obecnéj ilości ⅔ tal., względnie ¼ tal. od cetnara celnego pobierane będą.

Das Nämliche gilt in Hannover und Oldenburg rücksichtlich der Uebergangsabgabe von Tabakblättern und Tabakfabrikaten.

§. 6.

Die Erhebung der inneren Steuern von den damit betroffenen vereinsländischen Gegenständen soll in der Regel in dem Lande des Bestimmungsortes stattfinden, in sofern solche nicht, nach besonderen Vereinbarungen, entweder durch gemeinschaftliche Hebestellen an den Binnengrenzen, oder im Lande der Versendung für Rechnung des abgabeberechtigten Staates erfolgt. Auch sollen die zur Sicherung der Steuererhebung erforderlichen Anordnungen, soweit sie die bei der Versendung aus einem Vereinsstaate in den anderen einzuhaltenden Straßen und Kontrolen betreffen, auf eine den Verkehr möglichst wenig beschränkende Weise und nur nach gegenseitiger Verabredung, auch, dafern bei dem Transporte ein dritter Vereinsstaat berührt wird, nur unter Zustimmung des letzteren getroffen werden.

Wo innere Steuern nach dem Werthe des Gegenstandes erhoben werden, wird, in Absicht der aus anderen Vereinsstaaten übergehenden Erzeugnisse, auf Kontrol-Einrichtungen Bedacht genommen werden, nach welchen die Ermittelung des Werthes in der Regel erst im Bestimmungsorte, mit Vermeidung zeitraubender und den Verkehr belästigender Untersuchungen an den Binnengrenzen oder auf dem Wege zwischen dem Versendungs- und Bestimmungsorte, eintritt.

§. 7.

Die Erhebung von Abgaben für Rechnung von Kommunen oder Korporationen, sei es durch Zuschläge zu den Staatssteuern oder für sich bestehend, soll nur für Gegenstände, die zur örtlichen Konsumtion bestimmt sind, bewilligt werden, und es soll dabei der im §. 3. dieses Artikels ausgesprochene allgemeine Grundsatz wegen gegenseitiger Gleichmäßigkeit der Behandlung der Erzeug-

Toż samo w Hanowerze i Oldenburgu pod względem cła przechodowego od liści i fabrykatów tabaki miejsce mieć będzie.

§. 6.

Pobieranie ceł krajowych od ulegających im przedmiotów z krajów związkowych, powinno właściwie w kraju miejsca przeznaczenia nastąpić, o ileby takowe na mocy osobnych układów, bądź to przez wspólne miejsca poborowe po granicach wnętrznych, bądź w kraju wysyłki, na rachunek Państwa, któremu się cło należy, wybierane nie były. Również powinny dyspozycye, na zabezpieczenie poboru cła potrzebne, o ileby się dróg i kontroli, mających przy wysyłce z jednego Państwa związkowego do Państwa drugiego być przestrzeganemi, tyczyły, w sposób ile możności handel najmniéj ograniczający i li za wzajemném porozumieniem się, a gdyby przy transporcie trzecie Państwo związkowe naruszone być miało, li za zgodą tegoż, być wydawane.

Gdzie cła krajowe od wartości przedmiotu pobierane, tam, ze względu na płody z innych krajów związkowych przechodzące, będzie się miało pieczą o zaprowadzenie organizacyi kontrolowych, wedle którychby wypośrodkowanie wartości właściwie dopiero na miejscu przeznaczenia, za uniknieniem zabierających czasu i utrudzających handel przetrząsań po granicach wnętrznych lub na drodze pomiędzy miejscem wysyłki a miejscem przeznaczenia, nastąpić mogło.

§. 7.

Pobieranie ceł na rachunek gmin lub korporacyi, bądź to za pomocą dopłat do ceł Rządowych bądź samych za siebie, li od przedmiotów na lokalną konsumcyą przeznaczonych dozwolone będzie, przyczém ustanowiona w §. 3. artykułu niniejszego powszechna zasada, wzajemnego równego traktowania płodów drugich krajów związkowych dotycząca,

nisse anderer Vereinsstaaten ebenso wie bei den Staatssteuern in Anwendung kommen.

Zu den, zur örtlichen Konsumtion bestimmten Gegenständen, von welchen hiernach die Erhebung einer Abgabe für Rechnung von Kommunen oder Korporationen allein soll stattfinden dürfen, sind allgemein zu rechnen: Bier, Essig, Malz, Cider (Obstwein) und die der Mahl- und Schlachtsteuer unterliegenden Erzeugnisse, ferner Brennmaterialien, Marktviktualien und Fourage.

Vom Weine soll die Erhebung einer Abgabe der vorgedachten Art nur in denjenigen Vereinsstaaten, welche zu den eigentlichen Weinländern gehören (Bayern, Württemberg, Baden, Großherzogthum Hessen und Nassau), zulässig sein.

So weit in einzelnen Orten der zum Zollvereine gehörigen Staaten die Erhebung einer Abgabe von Branntwein für Rechnung von Kommunen oder Korporationen gegenwärtig stattfindet, oder (wie in Kurhessen) nach der bestehenden Gesetzgebung nicht versagt werden kann, wird es dabei ausnahmsweise bewenden.

Es sollen aber die für Rechnung von Kommunen oder Korporationen zur Erhebung kommenden Abgaben von Wein und Branntwein, ingleichen von Bier, in Absicht ihres Betrages der Beschränkung unterliegen, daß solche beim Branntwein, mit der Staatssteuer zusammen, den im §. 2. dieses Artikels festgesetzten Maximalsatz von 10 Thalern für die Ohm, und beim Wein und Bier den Satz von 20 Prozent der für die Staatssteuern ebendaselbst verabredeten Maximalsätze nicht überschreiten dürfen. Ausnahmen hiervon sollen nur insoweit zulässig sein, als einzelne Kommunen oder Korporationen schon gegenwärtig eine höhere Abgabe erheben, welchen Falls letztere fortbestehen kann.

Sollten in einem oder dem anderen Orte auch noch von anderen, als den vorstehend genannten Gegenständen, Abgaben erhoben werden, so soll die Erhebung der letzteren zwar einstweilen fortbestehen können, die betreffenden Regierungen

w ten sam sposób jak u poborów Rządowych zastósowaną być powinna.

Do przedmiotów na lokalną konsumcyą przeznaczonych, od których wedle tego pobieranie cła na rachunek gmin lub korporacyi jedynie nastąpić będzie mogło, liczone w ogóle być mają: piwo, ocet, słód, cyder (wino z owocu) i płody poborowi od mlewa i rzezi ulegające, daléj materyały opałowe, wiktuały targowe i furaż.

Od wina pobieranie cła wyż rzeczonego rodzaju li w tych Państwach związkowych dozwolone być ma, które do właściwych krajów winopłodnych należą (Bawarya, Wyrtembergia, Badenia, Wielkie Księstwo Heskie i Nasawa).

Jak daleceby na pojedynczych miejscach Państw do związku celnego należących, pobieranie cła od wódki na rachunek gmin lub korporacyi obecnie było w używaniu, lub (jak w Elektorstwie Heskiém) na mocy istniejącego prawodawstwa nie mogło być zakazaném, takowe wyjątkowym sposobem ostać się ma.

Pobierane na rachunek gmin lub korporacyi cła od wina i wódki, tudzież od piwa, o tyle wszakże pod względem kwoty ograniczeniu ulegać mają, że u wódki, z cłem Rządowém razem wziąwszy, ustanowionéj w §. 2. artykułu niniejszego pozycyi maksymalnéj w ilości 10 talarów od beczki, a u wina i piwa pozycyi w ilości 20 od sta pozycyi maksymalnych dla poborów Rządowych tamże umówionych, przechodzić nie powinny. Wyjątki tam tylko dozwolone będą, gdzieby pojedyncze gminy lub korporacye już obecnie cło wyższe pobierać miały, w którym to razie przy témże ostać się ma.

Jeżeliby na jedném lub drugiém miejscu i od innych jeszcze, aniżeli wyż rzeczonych przedmiotów cła pobierane być miały, w takim razie przy pobieraniu ich pozostać się wprawdzie tymczasowo ma, dotyczące Rządy

werden es sich jedoch angelegen sein lassen, solche Abgaben bei der ersten passenden Gelegenheit zu beseitigen. Ueber den Erfolg der diesfälligen Bemühungen wird den übrigen Vereinsregierungen auf den jährlichen Generalkonferenzen von Zeit zu Zeit Mittheilung gemacht werden.

Vom Tabak dürfen Abgaben für Rechnung von Kommunen oder Korporationen überall nicht erhoben werden.

Abgaben für Rechnung von Kommunen oder Korporationen dürfen bei dem Uebergange der besteuerten Gegenstände nach anderen Vereinsstaaten, gleich den Staatssteuern, ganz oder theilweise zurückerstattet werden, soweit eine solche Vergütung bei dem Uebergange der besteuerten Gegenstände nach anderen Orten desselben Landes stattfindet.

§. 8.

Die Regierungen der Vereinsstaaten werden sich gegenseitig:

a) von allen in der Folge eintretenden Veränderungen ihrer Gesetze und Verordnungen über die im §. 2. dieses Artikels bezeichneten Staatssteuern, sowie von den Gesetzen und Verordnungen über neu einzuführende Steuern,

b) hinsichtlich der Kommunal- 2c. Abgaben aber darüber, in welchen Orten, von welchen Kommunen oder Korporationen, von welchen Gegenständen, in welchem Betrage und auf welche Weise dieselben erhoben werden,

vollständige Mittheilung machen.

Art. 12.

Ueber die Besteuerung des im Umfange des Vereins aus Rüben bereiteten Zuckers ist unter den kontrahirenden Staaten die anliegende besondere Uebereinkunft getroffen worden, welche einen Bestandtheil des gegenwärtigen Vertrages bilden und ganz so angesehen werden soll, als wenn sie in diesen selbst aufgenommen wäre.

atoli starać się będą o to, żeby opłaty takie przy pierwszéj stósownéj sposobności były usunięte. O skutku dotyczących starań, dawaną będzie drugim Rządom związkowym na walnych rocznych naradach od czasu do czasu wiadomość.

Cła od tabaki na rachunek gmin lub korporacyi pobierane być nigdzie nie powinny.

Cła na rachunek gmin lub korporacyi wybierane, wolno będzie przy eksporcie przedmiotów oclanych do drugich Państw związkowych, zarówno cłom Rządowym całkiem lub częściowo zwracać, o ileby wynagrodzenie takie przy eksporcie przedmiotów oclanych do innych miejsc tego samego kraju było dawane.

§. 8.

Rządy Państw związkowych dawać sobie wzajemnie dokładną wiadomość będą:

a) o wszelkich zachodzących późniejszych odmianach praw i ustaw swych, cła Rządowe w §. 2. artykułu niniejszego oznaczone dotyczących, tudzież o prawach i ustawach pod względem zaprowadzić się mających nowych ceł,

b) co do opłat komunalnych i t. d. zaś o tém, na jakich miejscach, przez które gminy lub korporacye, od jakich przedmiotów, w jakiéj ilości i na jaki sposób takowe pobierane.

Art. 12.

Co do oclenia fabrykowanego wśród związku cukru z buraków, załączony osobny układ pomiędzy Państwami kontraktującemi zawarty, któren część integralną traktatu niniejszego stanowić i zupełnie tak uważany być ma, jak gdyby weń sam był przyjęty.

Die kontrahirenden Regierungen sind ferner dahin einverstanden, daß, wenn die Fabrikation von Zucker oder Syrup aus anderen inländischen Erzeugnissen, als aus Rüben, z. B. aus Stärke, im Zollvereine einen erheblichen Umfang gewinnen sollte, diese Fabrikation ebenfalls in sämmtlichen Vereinsstaaten einer übereinstimmenden Besteuerung nach den für die Rübenzuckersteuer verabredeten Grundsätzen zu unterwerfen sein würde.

Art. 13.

Chausseegelder oder andere statt derselben bestehende Abgaben, ebenso Pflaster-, Damm-, Brücken- und Fährgelder, oder unter welchem anderen Namen dergleichen Abgaben bestehen, ohne Unterschied, ob die Erhebung für Rechnung des Staates oder eines Privatberechtigten, namentlich einer Kommune geschieht, sollen sowohl auf Chausseen, als auch auf unchaussirten Land- und Heerstraßen, welche die unmittelbare Verbindung zwischen den an einander grenzenden Vereinsstaaten bilden, und auf denen ein größerer Handels- und Reiseverkehr stattfindet, nur in dem Betrage beibehalten oder neu eingeführt werden können, als sie den gewöhnlichen Herstellungs- und Unterhaltungskosten angemessen sind.

Das in dem Preußischen Chausseegeld-Tarife vom Jahre 1828. bestimmte Chausseegeld soll als der höchste Satz angesehen, und hinführo in keinem der kontrahirenden Staaten überschritten werden, mit alleiniger Ausnahme des Chausseegeldes auf solchen Chausseen, welche von Korporationen oder Privatpersonen oder auf Aktien angelegt sind oder angelegt werden möchten, insofern dieselben nur Nebenstraßen sind oder blos lokale Verbindungen einzelner Ortschaften oder Gegenden mit größeren Städten oder mit den eigentlichen Haupthandelsstraßen bezwecken.

Statt der vorstehend in Beziehung auf die Höhe der Chausseegelder eingegangenen Verbindlichkeit, haben Hannover und Oldenburg nur die Verpflichtung übernommen, ihre dermaligen Chausseegeldsätze nicht zu erhöhen.

Rządy kontraktujące zgadzają się daléj na to, że, gdyby w związku celnym fabrykacya cukru lub syropu z innych płodów krajowych, aniżeli z buraków, np. z mączki, znaczny rozmiar przybrać miała, fabrykacya ta także we wszystkich Państwach związkowych równemu ocleniu, wedle zasad dla cła od cukru z buraków umówionych, poddaną być powinna.

Art. 13.

Szosowe lub inne zamiast niego istniejące opłaty, tudzież brukowe, groblowe, mostowe i pramowe, lub pod jakiémbądź inném oznaczeniem tym podobne opłaty istniećby miały, bez różnicy, czy wybieranie ich na rachunek Rządu lub osoby prywatnéj, zwłaszcza gminy ma miejsce, powinny, tak po żwirówkach, jako i po niebitych gościńcach i traktach wojskowych, któreby bezpośrednią komunikacyą pomiędzy graniczącemi o siebie Państwami związkowemi tworzyły, a po którychby znaczniejsza miała miejsce komunikacya handlowa i podróżna, li w téj ostać się lub nowo być zaprowadzone ilości, w któréjby zwyczajnym kosztom zaprowadzenia i utrzymywania odpowiadały.

Szosowe przepisane w Pruskiéj taryfie szosowego z roku 1828., za najwyższą opłatę uważane, i odtąd w żadném Państwie kontraktującém przebrane być nie powinno, z jedynym wyjątkiem szosowego po żwirówkach, które przez korporacye lub osoby prywatne albo na akcye założone są lub założyć się mają, jeżeliby takowe li drogi poboczne tworzyły, lub li na lokalną komunikacyą pojedynczych miejscowości lub okolic z miastami większemi lub z właściwemi traktami handlowemi służyły.

Zamiast powyższego obowiązania, tyczącego się ilości szosowego, przyjęły Hanower i Oldenburg li obowiązanie nie zwyższania u siebie obecnych opłat szosowego.

Besondere Erhebungen von Thorsperr- und Pflastergeldern sollen auf chaussirten Straßen da, wo sie noch bestehen, dem vorstehenden Grundsatze gemäß aufgehoben und die Ortspflaster den Chausseestrecken dergestalt eingerechnet werden, daß davon nur die Chausseegelder nach dem allgemeinen Tarife zur Erhebung kommen.

Art. 14.

Der gemeinschaftliche Zolltarif wird in zwei Hauptabtheilungen, und zwar nach dem durch den Münzvertrag vom 24. Januar 1857. festgestellten Dreißig-Thalerfuße und Zweiundfünfzig- und-einhalb-Guldenfuße, ausgefertigt.

Die Silbermünzen der sämmtlichen kontrahirenden Staaten — mit Ausnahme der Scheidemünze — werden nach der auf dem vorgedachten Münzvertrage beruhenden Gleichwerthung von vier Thalern gegen sieben Gulden bei allen Zollhebestellen des Vereins angenommen. Hinsichtlich der Annahme der Goldmünzen bei diesen Hebestellen bewendet es bei den die Annahme dieser Münzen im Allgemeinen betreffenden Bestimmungen des Münzvertrages.

Die Einheit für das gemeinschaftliche Zollgewicht bildet der in sämmtlichen kontrahirenden Staaten, mit Ausnahme des Königreichs Bayern, als allgemeines Landesgewicht bestehende Zentner (50 Kilogramme). Es wird daher im gesammten Vereine die Deklaration, Verwiegung und Verzollung der nach dem Gewichte zollpflichtigen Gegenstände ausschließlich nach jenem Gewichte geschehen.

Die Deklaration, Messung und Verzollung der nach dem Maaße zu verzollenden Gegenstände wird in allen Theilen des Vereins so lange nach dem landesgesetzlichen Maaß erfolgen, bis man sich über ein gemeinschaftliches Maaß ebenfalls vereinigt haben wird.

Uebrigens werden die kontrahirenden Regierungen ihre Sorgfalt dahin richten, auch für das Maaßsystem und, soweit nöthig, für das Ge-

Osobne pobierania bramowego i brukowego po bitych gościńcach, powinny tam, gdzieby jeszcze istniały, na mocy powyższéj zasady być zniesione, a bruki miejscowe do przestrzeni szosowych w ten sposób doliczane, żeby od nich li szosowe wedle taryfy powszechnéj było wybierane.

Art. 14.

Wspólna taryfa celna wygotowana będzie w dwóch oddziałach głównych, a mianowicie na ustanowioną traktatem menniczym z dnia 24. Stycznia 1857. stopę trzydziesto talarową i stopę pięćdziesięcio dwu i pół złotową.

Monety srebrne wszystkich Państw kontraktujących — z wyjątkiem monet zdawkowych — brane będą, wedle opartéj na wyż rzeczonym traktacie menniczym równowartości czterech talarów a siedmiu złotych po wszystkich miejscach poborowych związkowych. Co do brania monet złotych po miejscach poborowych tych, powinno się ostać przy postanowieniach traktatu menniczego, branie monet rzeczonych w ogóle dotyczących.

Jednostkę wspólnéj wagi celnéj stanowić będzie istniejący jako powszechna waga krajowa we wszystkich Państwach kontraktujących, z wyjątkiem Królestwa Bawarskiego, cetnar celny (50 kilogramów). Zatém deklaracya, odważanie i oclanie przedmiotów cłu od wagi ulegających, w całym związku wyłącznie ze zastósowaniem wagi rzeczonéj odbywać się powinno.

Deklaracya, mierzenie i oclanie przedmiotów wedle miary oclić się mających, we wszystkich częściach związku tak długo na prawną miarę krajową odbywać się ma, dopóki wspólna miara również zjednoczona nie będzie.

Zresztą starać się Rządy kontraktujące będą o to, żeby i pod względem systematu miary, tudzież wedle potrzeby, pod względem

wichtssystem ihrer Länder im Allgemeinen die zur Förderung des gegenseitigen Verkehrs wünschenswerthe Uebereinstimmung herbeizuführen.

Art. 15.

Die Wasserzölle oder auch Wegegeldgebühren auf Flüssen, mit Einschluß derjenigen, welche das Schiffsgefäß treffen (Rekognitionsgebühren), sind von der Schifffahrt auf solchen Flüssen, auf welche die Bestimmungen des Wiener Kongresses oder besondere Staatsverträge Anwendung finden, ferner gegenseitig nach jenen Bestimmungen zu entrichten, insofern hierüber nichts besonderes verabredet worden ist, oder verabredet werden wird.

Auf den übrigen Flüssen, bei welchen weder die Wiener Kongreßakte noch andere Staatsverträge Anwendung finden, werden die Wasserzölle oder Wasserwegegelder nach den privativen Anordnungen der betreffenden Regierungen erhoben. Diese Abgaben sollen jedoch den Betrag von ¼ Gr. vom Zollzentner oder 1 Kr. vom Bayerischen Zentner für die Meile nicht übersteigen.

Auf allen diesen Flüssen wird jeder Vereinsstaat die Unterthanen der anderen kontrahirenden Staaten, deren Waaren und Schiffsgefäße in jeder Beziehung, insbesondere auch hinsichtlich der Binnenschifffahrt, gleich seinen eigenen behandeln.

Art. 16.

In den Gebieten der kontrahirenden Staaten sollen Stapel- und Umschlagsrechte auch ferner nicht zulässig sein. Niemand soll zur Anhaltung, Verladung oder Lagerung gezwungen werden können, als in den Fällen, in welchen die gemeinschaftliche Zollordnung oder die betreffenden Schifffahrtsreglements es zulassen oder vorschreiben.

Art. 17.

Kanal-, Schleusen-, Brücken-, Fähr-, Hafen-, Waage-, Krahnen- und Niederlagegebühren und

systematu wagi, pożądana dla poparcia wzajemnego handlu zgodność w krajach ich w ogólności była zaprowadzoną.

Art. 15.

Cła wodne lub też opłaty od podróży wodnéj na rzekach, włącznie opłat przypadających na korpus nawy (opłaty rekognicyjne), powinny od żeglugi po rzekach takich, do których się postanowienia kongresu Wiedeńskiego lub osobne traktaty międzynarodowe odnoszą, nadal wedle postanowień tychże być nawzajem uiszczane, jeżeliby w téj mierze nic osobnego umówionêm nie było lub umówionêm zostać nie miało.

Po innych rzekach, do których się ani akt kongresu Wiedeńskiego ani inne traktaty międzynarodowe nie odnoszą, pobierane będą cła wodne lub opłaty od podróży wodnéj wedle prywatywnych rozporządzeń Rządów dotyczących. Opłaty te przecież ¼ sgr. od cetnara celnego lub 1 kr. od cetnara Bawarskiego na milę przewyższać nie powinny.

Po wszystkich rzekach tych powinno każde Państwo związkowe poddanych drugich Państw kontraktujących, ich towary i statki pod każdym względem, mianowicie też pod względem nawigacyi międzylądowéj, zarówno swym własnym traktować.

Art. 16.

W krajach Państw kontraktujących prawa składu i zamiany i nadal miejsca mieć nie będą. Nikt do zatrzymania, przeładowania lub złożenia zniewolonêm być nie może, prócz w przypadkach, w którychby wspólna ordynacya celna lub dotyczące regulamina nawigacyjne tego dozwalały lub to przepisywały.

Art. 17.

Kanałowe, śluzowe, mostowe, pramowe, wagowe, kieratowe i składowe tudzież presta-

Leistungen für Anstalten, die zur Erleichterung des Verkehrs bestimmt sind, sollen nur bei Benutzung wirklich bestehender Einrichtungen erhoben, und in der Regel nicht, keinenfalls aber über den Betrag der gewöhnlichen Herstellungs- und Unterhaltungskosten hinaus, erhöhet, auch überall von den Unterthanen der anderen kontrahirenden Staaten auf völlig gleiche Weise, wie von den eigenen Unterthanen, ingleichen ohne Rücksicht auf die Bestimmung der Waaren erhoben werden.

Findet der Gebrauch einer Waageeinrichtung nur zum Behufe der Zollermittelung oder überhaupt einer zollamtlichen Kontrole statt, so tritt eine Gebührenerhebung nicht ein.

Art. 18.

Die kontrahirenden Regierungen werden gemeinschaftlich dahin wirken, daß durch Annahme gleichförmiger Grundsätze die Gewerbsamkeit befördert, und der Befugniß der Unterthanen des einen Staates, in dem anderen Arbeit und Erwerb zu suchen, möglichst freier Spielraum gegeben werde.

Von den Unterthanen des einen der kontrahirenden Staaten, welche in dem Gebiete eines anderen derselben Handel und Gewerbe treiben, oder Arbeit suchen, soll keine Abgabe entrichtet werden, welcher nicht gleichmäßig die in demselben Gewerbsverhältnisse stehenden eigenen Unterthanen unterworfen sind.

Desgleichen sollen Kaufleute, Fabrikanten und andere Gewerbetreibende, welche sich darüber ausweisen, daß sie in dem Vereinsstaate, wo sie ihren Wohnsitz haben, die gesetzlichen Abgaben für das von ihnen betriebene Geschäft entrichten, wenn sie blos für dieses Geschäft persönlich oder durch in ihren Diensten stehende Reisende Ankäufe machen, oder Bestellungen, nur unter Mitführung von Mustern, suchen, in den anderen Staaten keine weitere Abgabe hierfür zu entrichten verpflichtet sein.

cye od zakładów na ułatwienie handlu przeznaczonych, li w razie korzystania z istniejących rzeczywiście urządzeń pobierane być mają. Zwyższenie opłat tych właściwie wcale, w żadnym razie atoli nad ilość zwyczajnych kosztów zaprowadzenia i utrzymywania niedozwolone, a pobieranie ich od poddanych drugich Państw kontraktujących wszędzie w równy zupełnie sposób, jak od poddanych własnych, tudzież bez względu na przeznaczenie towaru, miejsce mieć powinno.

W razie użycia urządzenia wagowego li w celu wypośrodkowania cła lub dla kontroli celnéj w ogóle, opłata pobierać się nie będzie.

Art. 18.

Rządy kontraktujące starać się wspólnie będą o to, żeby za przyjęciem równych zasad przemysłowość była popartą, a prawo poddanych Państwa jednego szukania pracy i zarobku w Państwie drugiém jak najmniéj było ograniczoném.

Poddani jednego Państwa kontraktującego, na terytoryum drugiego Państwa kontraktującego handel i proceder prowadzący, lub pracy szukający, nie powinni żadnego opłacać podatku, któremuby swoi, w tym samym stosunku procederowym się zostający poddani zarówno nie ulegali.

Tak samo kupcy, fabrykanci i inni profesyoniści, którzyby wykazali, że w Państwie związkowém, w którém zamieszkują, od proцederu swego podatki prawne opłacają, nie będą obowiązanymi do opłacania ani od zakupień li dla profesyi téj osobiście lub przez wojażerów swych robionych, ani od szukania li za pomocą wzorów zamówień, w Państwach drugich żadnych dalszych podatków.

Auch sollen beim Besuche der Märkte und Messen zur Ausübung des Handels und zum Absatze eigener Erzeugnisse oder Fabrikate in jedem Vereinsstaate die Unterthanen der übrigen kontrahirenden Staaten ebenso wie die eigenen Unterthanen behandelt werden.

Również przy zwiedzaniu targów i jarmarków w celu prowadzenia handlu i przedaży wyrobów lub fabrykatów własnych, poddani drugich Państw kontraktujących w każdém Państwie kontraktującém zarówno poddanym własnym traktowani być mają.

Art. 19.

Preußen, Hannover und Oldenburg werden gegenseitig ihre Seeschiffe und deren Ladungen unter denselben Bedingungen und gegen dieselben Abgaben, wie die eigenen Seeschiffe zulassen und von diesem Grundsatze namentlich auch in Betreff der Binnenschifffahrt oder Kabotage keine Ausnahme machen.

Ihre Seehäfen sollen dem Handel der Unterthanen jedes anderen Vereinsstaates gegen völlig gleiche Abgaben, wie solche von den eigenen Unterthanen entrichtet werden, offen stehen; auch sollen die in fremden See- und anderen Handelsplätzen angestellten Konsuln eines oder des anderen der kontrahirenden Staaten veranlaßt werden, der Unterthanen der übrigen kontrahirenden Staaten sich in vorkommenden Fällen möglichst mit Rath und That anzunehmen.

Art. 19.

Prusy, Hanower i Oldenburg przepuszczać wzajemnie okręty swe i ładunki ich pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami będą, co okręty własne, a wyjątku z pod zasady téj zwłaszcza też żegluga międzylądowa stanowić nie ma.

Porty morskie ich służyć będą handlowi i poddanym każdego drugiego Państwa związkowego, za uiszczaniem tych samych zupełnie opłat, jakie przez własnych poddanych uiszczane bywają. Konsulom jednego lub drugiego Państwa kontraktującego, po obcych miejscach nadmorskich i innych miejscach handlowych stacyonowanym, nakazaném będzie, aby poddanych drugich Państw kontraktujących w zachodzących przypadkach ile możności radą i czynem wspierali.

Art. 20.

Die kontrahirenden Staaten erneuern das zum Schutze ihres gemeinschaftlichen Zollsystems gegen den Schleichhandel und ihrer inneren Verbrauchsabgaben gegen Defraudation zwischen ihnen bestehende Zollkartel vom 11. Mai 1833.

Art. 20.

Państwa kontraktujące ponawiają istniejący pomiędzy niemi dla zabezpieczenia wspólnego systematu celnego przed kontrabandą a krajowych poborów konsumcyjnych przed defraudacyą kartel celny z dnia 11. Maja 1833.

Art. 21.

Die auf Grund des gegenwärtigen Vertrages stattfindende Gemeinschaft der Einnahme der kontrahirenden Staaten bezieht sich auf den Ertrag der Eingangs- und Ausgangsabgaben in den Königreichen Preußen, Bayern, Sachsen, Hannover und Württemberg, dem Großherzogthum Baden, dem Kurfürstenthum und dem Großherzogthum

Art. 21.

Wspólność dochodu Państw kontraktujących, na mocy traktatu niniejszego miejsce mająca, odnosi się do dochodu z ceł wchodowych i wychodowych w Królestwie Pruskiém, Bawarskiém, Saskiém, Hanowerskiém i Wyrtemberskiém, we Wielkiém Księstwie Badeńskiém, Elektorstwie i Wielkiém Księ-

Hessen, dem Thüringischen Zoll- und Handelsvereine, den Herzogthümern Braunschweig, Oldenburg und Nassau und der freien Stadt Frankfurt, mit Einschluß der, den Zollsystemen der kontrahirenden Staaten bisher schon beigetretenen Länder.

Von der Gemeinschaft sind ausgeschlossen, und bleiben, sofern nicht Separatverträge zwischen einzelnen Vereinsstaaten ein Anderes bestimmen, dem privativen Genusse der betreffenden Staatsregierungen vorbehalten:

1) die Steuern, welche im Innern eines jeden Staates von inländischen Erzeugnissen erhoben werden, einschließlich der nach Artikel 11. von den vereinsländischen Erzeugnissen der nämlichen Gattung zur Erhebung kommenden Uebergangsabgaben;
2) die Wasserzölle;
3) Chausseeabgaben, Pflaster-, Damm-, Brücken-, Fähr,- Kanal-, Schleusen-, Hafengelder, sowie Waage- und Niederlagegebühren oder gleichartige Erhebungen, wie sie auch sonst genannt werden mögen;
4) die Zollstrafen und Konfiskate, welche, vorbehaltlich der Antheile der Denunzianten, jeder Staatsregierung in ihrem Gebiete verbleiben.

Art. 22.

Ueber die Vertheilung der in die Gemeinschaft fallenden Abgaben wird Folgendes festgesetzt:

Der Ertrag der Eingangs- und Ausgangsabgaben wird nach Abzug:

a) der Kosten, welche an den gegen das Ausland gelegenen Grenzen und in dem Grenzbezirke für den Schutz und die Erhebung der Zölle erforderlich sind (Artikel 30. der Verträge vom 22. und 30. März und 11. Mai 1833., sowie vom 12. Mai 1835., Artikel 18. der Verträge vom 10. Dezember 1835. und 2. Januar 1836., Artikel 29. des Vertrages

stwie Heskiém, w związku celnym i handlowym Turyngskim, w Księstwie Brunświckiém, Oldenburskiém i Nasawskiém i we wolném mieście Frankfurcie, włącznie krajów, które już pierwéj do systematu celnego Państw kontraktujących przystąpiły były.

Wykluczone z wspólności, a gdzieby układy oddzielne pomiędzy pojedynczemi Państwami związkowemi czego innego nie przepisywały, prywatywnemu użytkowi dotyczących Rządów zastrzeżone:

1) cła krajowe, wśród Państwa każdego od płodów krajowych pobierane, włącznie ceł przechodowych, pobieranych na mocy artykułu 11. od równorodnych płodów z krajów związkowych;
2) cła wodne;
3) szosowe, brukowe, groblowe, mostowe, pramowe, kanałowe, śluzowe, portowe, tudzież wagowe i składowe lub tym podobne opłaty jakiéjbądź nazwy;
4) kary celne i konfiskaty, które ze zastrzeżeniem cząstek denuncyantów, każdemu Rządowi na terytoryum swém należeć się mają.

Art. 22.

Co do repartycyi wpływających na rzecz wspólną podatków stanowi się co następuje:

Dochód z ceł wchodowych i wychodowych po odtrąceniu:

a) kosztów, potrzebnych na obronę i pobieranie ceł po granicach ku obcym krajom i w obwodzie granicznym (artykuł 30. traktatów z dnia 22. i 30. Marca i 11. Maja 1833., tudzież z dnia 12. Maja 1835., artykuł 18. traktatów z dnia 10. Grudnia 1835. i 2. Stycznia 1836., artykuł 29. traktatu z dnia 19. Października 1841., artykuł 30.

vom 19. Oktober 1841., Artikel 30. der Verträge vom 4. April 1853. und vom heutigen Tage),

b) der Rückerstattungen für unrichtige Erhebungen,

c) der auf dem Grunde besonderer gemeinschaftlicher Verabredungen erfolgten Steuervergütungen und Ermäßigungen

zwischen sämmtlichen Vereinsgliedern nach dem Verhältnisse der Bevölkerung, mit welcher sie in dem Gesammtvereine sich befinden, vertheilt.

Der dem Königreich Hannover und dem Herzogthum Oldenburg hiernach zustehende Antheil wird, wenn er hinter dem Betrage von $27\frac{1}{2}$ Gr. — 1 Fl. $36\frac{1}{4}$ Xr. — auf den Kopf der, dem Vereine angehörenden Bevölkerung des Königreichs Hannover und des Herzogthums Oldenburg zurückbleibt, aus dem Antheile der anderen kontrahirenden Staaten bis auf den Betrag von $27\frac{1}{2}$ Gr. — 1 Fl. $36\frac{1}{4}$ Xr. — ergänzt.

Die Bevölkerung solcher Staaten, welche durch Vertrag mit einem oder dem anderen der kontrahirenden Staaten, unter Verabredung einer von diesem jährlich für ihre Antheile an den gemeinschaftlichen Zollrevenüen zu leistenden Zahlung, dem Zollsysteme desselben beigetreten sind, wird in die Bevölkerung desjenigen Staates eingerechnet, welcher diese Zahlung leistet.

Die Bevölkerung der Hannover-Braunschweigischen Kommunion-Besitzungen und der dem Herzogthum Oldenburg angeschlossenen Gebietstheile Preußens wird in die Bevölkerung Hannovers, beziehungsweise Oldenburgs eingerechnet. Das Nämliche gilt von der Bevölkerung des Fürstenthums Schaumburg-Lippe, sofern letzteres, bei Erneuerung seines Zollanschlusses an Hannover, die von ihm in den Artikeln 2. und 3. des Anschlußvertrages vom 25. September 1851. eingegangenen Verpflichtungen wiederum übernimmt, und von der Bevölkerung der dem Zollverein etwa ferner anzuschließenden Gebietstheile der freien Hansestadt Bremen.

traktatów z dnia 4. Kwietnia 1853. i z dnia dzisiajszego),

b) zwrócenia ceł mylnie pobranych,

c) wynagrodzeń i zniżeń celnych, na mocy osobnych wspólnych układów przyznanych

pomiędzy wszystkich członków związkowych w stosunku do ludności, z jaką do ogółu związkowego należą, podzielony będzie.

Zatém należąca się Królestwu Hanowerskiemu i Księstwu Oldenburskiemu cząstka, jeżeliby takowa ilości $27\frac{1}{2}$ sgr. — 1 fl. $36\frac{1}{4}$ kr. — na głowę należącéj do związku ludności Królestwa Hanowerskiego i Księstwa Oldenburskiego wyrównać nie miała, z cząstki drugich Państw kontraktujących aż do ilości $27\frac{1}{2}$ sgr. — 1 fl. $36\frac{1}{4}$ kr. — uzupełnioną być powinna.

Ludność Państw takich, które na mocy układu z jedném lub drugiém Państwem kontraktującém zawartego, za wymówieniem uiszczania ze strony jego przypadającéj na nie rocznie opłaty za udział we wspólnych dochodach celnych, do systematu jego celnego przystąpiły, doliczaną będzie do ludności Państwa tego, które opłatę rzeczoną uiszcza.

Ludność posiadłości Hanowersko-Brunświcko komunijnych, tudzież ludność przyłączonych do Księstwa Oldenburskiego krajów Pruskich, liczoną będzie do ludności Hanoweru, względnie Oldenburga. Toż samo odnosi się do ludności Księstwa Szaumburg-Lippe, o ileby takowe przy ponowieniu przyłączenia swego pod względem cła do Hanoweru, przyjęte na się w artykułach 2. i 3. traktatu przyłączenia z dnia 25. Września 1851. obowiązki, wziąść znów na się miało — tudzież do ludności terytoryi wolnego miasta hanzeatyckiego Bremy, któreby się późniéj do związku celnego przyłączyć mogły.

Der Stand der Bevölkerung in den einzelnen Vereinsstaaten wird alle drei Jahre ausgemittelt, und die Nachweisung derselben von den Vereinsgliedern einander gegenseitig mitgetheilt werden.

Unter Berücksichtigung der besonderen Verhältnisse, welche hinsichtlich des Verbrauchs an zollpflichtigen Waaren bei der freien Stadt Frankfurt obwalten, bewendet es wegen des Antheils derselben an den gemeinschaftlichen Einnahmen bei den deshalb im Separat-Artikel 8. des Vertrages vom 2. Januar 1836. getroffenen Verabredungen.

Art. 23.

Vergünstigungen für Gewerbetreibende hinsichtlich der Zollentrichtung, welche nicht in der Zollgesetzgebung selbst begründet sind, fallen der Staatskasse derjenigen Regierung, welche sie bewilligt hat, zur Last. Hinsichtlich der Maaßgaben, unter welchen solche Vergünstigungen zu bewilligen sind, bewendet es bei den darüber bestehenden Verabredungen.

Zollbegünstigungen für Maschinen und Maschinentheile, auf welche die Zollsätze des dem Artikel 4. beigefügten Zolltarifs Anwendung finden, sollen jedoch auch auf privative Rechnung nicht mehr gewährt werden.

Art. 24.

Dem auf Förderung freier und natürlicher Bewegung des allgemeinen Verkehrs gerichteten Zwecke des Zollvereins gemäß, sollen besondere Zollbegünstigungen einzelner Meßplätze, namentlich Rabattprivilegien, da wo sie dermalen in den Vereinsstaaten noch bestehen, nicht erweitert, sondern vielmehr, unter geeigneter Berücksichtigung sowohl der Nahrungsverhältnisse bisher begünstigter Meßplätze, als der bisherigen Handelsbeziehungen mit dem Auslande, thunlichst beschränkt und ihrer baldigen gänzlichen Aufhebung entgegen geführt, neue aber ohne allseitige Zustimmung auf keinen Fall ertheilt werden.

Stan ludności w pojedynczych Państwach związkowych dochodzon co trzy lata będzie, a wykaz jéj komunikować sobie nawzajem członki związkowe winny.

Z uwzględnieniem osobliwszych stosunków, zachodzących przy konsumcyi towarów cłu ulegających we wolném mieście Frankfurcie, powinno się pod względem udziału jego w dochodach wspólnych pozostać przy postanowieniach umówionych w téj mierze w artykule oddzielnym 8. traktatu z dnia 2. Stycznia 1836.

Art. 23.

Korzyści profesyonistów pod względem opłaty cła, nie uzasadnione na prawodawstwie celném, ciążać będą kasie Rządowéj Państwa tego, które je przyznało. Co do miary, wedle jakiéj korzyści takie przyznawane być mają, pozostaje się przy istniejących w tym względzie umowach.

Korzyści celne dla machin i części składowych machin, do których się pozycye celne przyłączonéj do artykułu 4. taryfy celnéj odnoszą, przyznawane atoli i na rachunek prywatywny być nadal nie mają.

Art. 24.

W myśl zamiaru związku celnego, skierowanego na poparcie wolnego i naturalnego ruchu handlu powszechnego, powinny szczególniejsze przywileje celne pojedynczych miejsc targowych, mianowicie przywileje dawania rabatu — gdzieby takowe obecnie w Państwach związkowych jeszcze zachodziły — nie być rozszerzane, ale owszem za słuszném uwzględnieniem stosunków utrzymania uprzywilejowanych dotąd miejsc targowych, jako i dotychczasowych stosunków handlowych zagranicznych, ile możności ścieśniane i spieszne zupełne zniesienie ich przygotowane, nowe zaś bez wszechstronnego zezwolenia na żaden przypadek nie dawane.

Art. 25.

Von der tarifmäßigen Abgabenentrichtung bleiben die Gegenstände, welche für die Hofhaltung der Hohen Souveraine und ihrer Regentenhäuser, oder für die bei ihren Höfen akkreditirten Botschafter, Gesandten, Geschäftsträger u. s. w. eingehen, nicht ausgenommen, und wenn dafür Rückvergütungen statthaben, so werden solche der Gemeinschaft nicht in Rechnung gebracht.

Eben so wenig anrechnungsfähig sind Entschädigungen, welche in einem oder dem anderen Staate den vormals unmittelbaren Reichsständen, oder an Kommunen oder einzelne Privatberechtigte für eingezogene Zollrechte oder für aufgehobene Befreiungen gezahlt werden müssen.

Dagegen bleibt es einem jeden Staate unbenommen, einzelne Gegenstände auf Freipässe ohne Abgabenentrichtung ein- oder ausgehen zu lassen. Dergleichen Gegenstände werden jedoch zollgesetzlich behandelt, und in Freiregistern, mit denen es wie mit den übrigen Zollregistern zu halten ist, notirt, und die Abgaben, welche davon zu erheben gewesen wären, kommen bei der demnächstigen Revenüenausgleichung demjenigen Theile, von welchem die Freipässe ausgegangen sind, in Abrechnung.

Art. 26.

Das Begnadigungs- und Strafverwandlungsrecht bleibt jedem der kontrahirenden Staaten in seinem Gebiete vorbehalten. Auf Verlangen werden periodische Uebersichten der erfolgten Straferlasse gegenseitig mitgetheilt werden.

Art. 27.

Die Ernennung der Beamten und Diener bei den Lokal- und Bezirksstellen für die Zollerhebung und Aufsicht, welche nach der hierüber getroffenen besonderen Uebereinkunft nach gleichförmigen Bestimmungen angeordnet, besetzt und instruirt wer-

Art. 25.

Od opłat ceł wedle taryfy, przedmioty, które na utrzymywanie Dworów Dostojnych Monarchów i ich Domów Książęcych, lub dla ambasadorów, posłów, ajentów i t. p. u Dworów ich uwierzytelnionych wchodzą, wyjęte nie będą, a dawane od nich wynagrodzenia zwrotne, wspólności porachowane być nie powinny.

Tak samo na rachunek wspólny stawiane być nie mają wynagrodzenia, jakieby w jedném lub drugiém Państwie na rzecz dawniejszych imedyatów rzeszy Niemieckiéj, lub gmin albo też na rzecz pojedynczych uprzywilejowanych osób prywatnych za ściągnięte prawa celne lub zniesione imunicye płacone być musiały.

Za to niewziętém Państwu żadnemu wpuszczanie i wypuszczanie przedmiotów pojedynczych za wolnemi kartami bez opłaty. Przedmioty takie przecież procederowi celnemu ulegać, i we wolne rejestra, które jak inne rejestra celne traktowane będą, wciągnione być powinny, a opłaty, któreby nań były przypadały potrącone przy późniejszém wyrównaniu dochodów części téj będą, która wolne karty wystawiła.

Art. 26.

Prawo darowania i zamieniania kary każdemu Państwu kontraktującemu służyć na terytoryum jego będzie. Na żądanie powinny peryodyczne przeględy darowanych kar być wzajemnie komunikowane.

Art. 27.

Prawo mianowania urzędników i służby dla poboru cła i dozoru po miejscach lokalnych i obwodowych, na mocy zawartego w téj mierze osobnego układu wedle równych postanowień wyznaczyć, obsadzić i w instrukcye

den sollen, bleibt sämmtlichen Gliedern des Gesammtvereins innerhalb ihres Gebietes überlassen.

Art. 28.

In jedem Vereinsstaate, mit Ausnahme des Thüringischen Vereinsgebietes, wird die Leitung des Dienstes der Lokal- und Bezirksbehörden, sowie die Vollziehung der gemeinschaftlichen Zollgesetze überhaupt, einer, oder, wo sich das Bedürfniß hierzu zeigt, mehreren Zolldirektionen übertragen, welche dem einschlägigen Ministerium des betreffenden Staates untergeordnet sind. Die Bildung der Zolldirektionen und die Einrichtung ihres Geschäftsganges bleibt den einzelnen Staatsregierungen überlassen; der Wirkungskreis derselben aber wird, insoweit er nicht schon durch gegenwärtigen Vertrag und die gemeinschaftlichen Zollgesetze bestimmt ist, durch eine gemeinschaftlich zu verabredende Instruktion bezeichnet.

In dem Thüringischen Vereinsgebiete vertritt der gemeinschaftliche Generalinspektor in den Berührungen mit den Zollbehörden der anderen Vereinsstaaten die Stelle einer Zolldirektion.

Ueber einige Abänderungen in der Organisation der Zolldirektion in Frankfurt ist eine besondere Uebereinkunft getroffen worden.

Art. 29.

Die von den Zollerhebungsbehörden nach Ablauf eines jeden Vierteljahres aufzustellenden Quartalextrakte und die nach dem Jahres- und Bücherschlusse aufzustellenden Finalabschlüsse über die im Laufe des Vierteljahres, beziehungsweise während des Rechnungsjahres fällig gewordenen Zolleinnahmen werden von den Zolldirektionen nach vorangegangener Prüfung in Hauptübersichten zusammengetragen, und diese an das in Berlin bestehende Centralbüreau des Zollvereins eingesendet.

Auf den Grund dieser Uebersichten wird von dem Centralbüreau von drei zu drei Monaten

opatrzyć się mających, służyć będzie każdemu członkowi ogółu związkowego na terytoryum własném.

Art. 28.

W każdém Państwie związkowém, z wyjątkiem terytoryum związkowego Turyngskiego, poruczoném będzie kierowanie służbą władz lokalnych i obwodowych, tudzież wykonywanie wspólnych praw celnych w ogóle, jednéj, lub gdzieby się tego okazała potrzeba, kilku dyrekcyom celnym, które właściwemu Ministerstwu dotyczącego Państwa podwładne być mają. Mianowanie dyrekcyi celnych i organizacya służby, pojedynczym Państwom pozostawione; okres działalności ich atoli, gdzieby takowy traktatem niniejszym i wspólnemi ustawami celnemi przepisany jeszcze nie był, wyznaczony będzie za pomocą mającéj się wzajemnie zjednoczyć instrukcyi.

Na terytoryum związkowém Turyngskiém zastępować miejsce dyrekcyi celnéj przy stycznościach z władzami celnemi drugich Państw związkowych, wspólny inspektor jeneralny będzie.

Co do niektórych odmian organizacyi dyrekcyi celnéj we Frankfurcie, osobny układ zawarty.

Art. 29.

Mające się przez władze poborowe celne z upływem każdego kwartału ustawiać wyciągi kwartalne, tudzież mające się z upływem roku i po zamknięciu książek ustawiać wyciągi końcowe z dochodów celnych, jakie w przeciągu kwartału względnie roku rachunkowego były płatne, przez dyrekcye celne po poprzedniém rozstrząśnieniu w przeględy główne zestawiane, a takowe na ręce istniejącego w Berlinie centralnego bióra związku celnego odsyłane będą.

Na mocy przeględów tych sporządzane będzie przez bióro centralne co trzy miesiące

die provisorische Abrechnung zwischen den vereinigten Staaten gefertigt, dieselbe den Central-Finanzstellen der letzteren übersandt und zugleich Einleitung getroffen, um die etwaige Mindereinnahme einzelner Vereinsglieder gegen den ihnen verhältnißmäßig an der Gesammteinnahme zuständigen Revenüenantheil durch Herauszahlung von Seiten des oder derjenigen Staaten, bei denen eine Mehreinnahme stattgefunden hat, auszugleichen.

Demnächst bereitet das Centralbüreau auch die definitive Jahresabrechnung vor.

Damit diejenigen Regierungen, welche in den Fall kommen, Herauszahlungen zur Ausgleichung ihrer Mindereinnahmen von den Kassen anderer Regierungen zu empfangen, jedesmal sobald wie möglich zu ihrem Guthaben gelangen, wird von dem Centralbüreau gleichzeitig mit jeder vierteljährlichen Abrechnung ein Vertheilungsplan entworfen, worin die Geldbeträge, welche einzelne Vereinsregierungen zu dem angegebenen Zwecke aus den Kassen anderer Vereinsstaaten zu empfangen haben, in runden Summen ausgeworfen, und die Kassen, von denen die Zahlung zu leisten ist, bezeichnet werden.

Nach diesem Vertheilungsplane, welcher zugleich mit der jedesmaligen Abrechnung an die Central-Finanzstellen der Vereinsregierungen gelangt, wird verfahren, und das Erforderliche zu dessen Ausführung veranlaßt, insofern nicht etwa gegen denselben erhebliche Anstände obwalten, in welchem Falle diese den anderen betheiligten Vereinsregierungen unverzüglich mitzutheilen sind. Wegen Forderungen, welche mit der Zollabrechnung nicht in Verbindung stehen, werden die herauszuzahlenden Beträge nicht zurückgehalten werden.

Bei der Uebersendung des erwähnten Vertheilungsplans wird das Centralbüreau angeben, inwiefern bei dessen Entwerfung nach den bereits zum Voraus geäußerten Wünschen einzelner Vereinsglieder verfahren worden ist, und somit deren

porachowanie tymczasowe pomiędzy Państwami zjednoczonemi, takowe na ręce urzędów skarbowych centralnych tychże przesyłane, a zarazem kroki wstępne robione, celem wyrówania możebnych niższych dochodów pojedynczych członków związkowych, w porównaniu z cząstką w dochodach ogólnych stosunkowo na nich przypadającą, za pomocą wypłaty ze strony Państwa lub Państw tych u którychby wyższy dochód wykazać się miał.

Następnie bióro centralne porachowanie roczne przysposobić powinno.

Ażeby Rządy, będące w przypadku odbierania na wyrównanie niższych dochodów swych wypłat z kas Rządów drugich, należytości swe każdą razą jak najrychléj wybrać mogły, powinno bióro centralne z każdym obrachunkiem kwartalnym ustawić wraz plan podziałowy, w któryby sumy pieniężne, pojedynczym Rządom związkowym z kas drugich Państw związkowych w rzeczonym celu się należące, w okrągłych kwotach przyjęte, i kasy wypłatę uiszczać mające oznaczone były.

Wedle tegoż planu podziałowego, któren wraz z każdoczesnym obrachunkiem urzędom skarbowym centralnym Rządów związkowych przesyłany będzie, postąpić, i coby na wykonanie go było potrzebném rozporządzić się ma, krom, żeby znaczne przeciwko niemu zachodzić miały wątpliwości, w którym razie takowe drugim uczestniczym Rządom związkowym bezzwłocznie zakomunikowane być powinny. Pod względem pretensyi, nie mających żadnéj z porachunkiem celnym styczności, kwoty zwrócić się mające, zatrzymywane nie będą.

Przy przesłaniu rzeczonego planu podziałowego, powinno bióro centralne podać, o ile przy ustanowieniu go, wyrażone naprzód życzenia pojedynczych członków związkowych uwzględniono, a ztąd wyraźną z ich strony

ausdrückliche Billigung der desfallsigen Vorschläge mit Bestimmtheit angenommen werden kann.

Die kontrahirenden Staaten bleiben nach Maaßgabe der bestehenden Verträge befugt, einen Beamten zu dem Centralbüreau zu ernennen. Jedem Staat, welcher einen solchen Beamten nicht ernannt hat, steht die Befugniß zu, von den Arbeiten dieses Büreaus durch zeitweise Abordnung eines seiner Beamten nähere Kenntniß zu nehmen, welchem alsdann hierüber jede Auskunft mit Bereitwilligkeit gewährt, und die Einsichtnahme sämmtlicher Akten gestattet werden wird.

Art. 30.

In Absicht der Erhebungs- und Verwaltungskosten kommen folgende Grundsätze zur Anwendung:

1) Man wird, soweit nicht ausnahmsweise etwas Anderes verabredet ist, keine Gemeinschaft dabei eintreten lassen, vielmehr übernimmt jede Regierung alle in ihrem Gebiete vorkommenden Erhebungs- und Verwaltungskosten, es mögen diese durch die Einrichtung und Unterhaltung der Haupt- und Nebenzollämter, der inneren Steuerämter, Hallämter und Packhöfe, und der Zolldirektionen, oder durch den Unterhalt des dabei angestellten Personals und durch die den letzteren zu bewilligenden Pensionen, oder endlich aus irgend einem anderen Bedürfnisse der Zollverwaltung entstehen.

2) Hinsichtlich desjenigen Theils des Bedarfs aber, welcher an den gegen das Ausland gelegenen Grenzen und innerhalb des dazu gehörigen Grenzbezirks für die Zollerhebungs- und Aufsichts- oder Kontrolbehörden und Zollschutzwachen erforderlich ist, wird man sich über Pauschsummen vereinigen, welche von der jährlich aufkommenden und der Gemeinschaft zu berechnenden Bruttoeinnahme

aprobacyą dotyczących projektów zpewnością
przyjąćby można.

Na mocy istniejących traktatów pozostaje
się Państwom kontraktującym prawo miano-
wania urzędnika w biórze celnym. Państwu
każdemu, któreby urzędnika takiego nie za-
mianowało, służy prawo przekonywania się
bliższego o pracach bióra tego za pomocą wy-
syłania czasami którego z urzędników swych,
któremu w tym razie z gotowością każda infor-
macya daną i przegląd wszystkich akt dozwo-
lony być powinien.

Art. 30.

Pod względem kosztów poboru i admini-
stracyi następujące zasady zastósowane będą:

1) wspólności, o ileby co innego wyjątko-
wym sposobem nie było umówioném, za-
prowadzać się w téj mierze nie będzie, ale
raczéj Rząd każden wszystkie na teryto-
ryum jego zachodzące koszta poborowe
i administracyjne przyjąć na się winien,
bez względu na to czyby koszta te z urzą-
dzenia i utrzymywania komór i przyko-
morków, urzędów celnych krajowych,
miejsc składowych i komór pakowych,
tudzież dyrekcyi celnych, bądź z utrzy-
mywania umieszczonych po zakładach tych
urzędników i z pensyi tymże dawać się
mających, lub w skutek jakiejkolwiekbądź
innéj potrzeby administracyi celnéj urość
miały.

2) Pod względem potrzeb tych zaś, które po
granicach ku obcym krajom położonych
tudzież na terytoryum do nich należącém,
na władze poborowe celne, dozorowe lub
kontrolowe jako i na straże celne przypa-
dają, porozumieją się strony kontraktujące
co do sum ryczałtowych, które od wpły-
wającego rocznie a na rzecz wspólności ra-
chować się mającego dochodu bruto z ceł,

an Zollgefällen nach der im Artikel 22. getroffenen Vereinbarung in Abzug gebracht werden.

3) Bei dieser Ausmittelung des Bedarfs soll da, wo die Perzeption privativer Abgaben mit der Zollerhebung verbunden ist, von den Gehältern und Amtsbedürfnissen der Zollbeamten nur derjenige Theil in Anrechnung kommen, welcher dem Verhältnisse ihrer Geschäfte für den Zolldienst zu ihren Amtsgeschäften überhaupt entspricht.

4) Man wird auch ferner darauf bedacht sein, durch Feststellung allgemeiner Normen die Besoldungsverhältnisse der Beamten bei den Zollerhebungs- und Aufsichtsbehörden, ingleichen bei den Zolldirektionen in möglichste Uebereinstimmung zu bringen.

Die kontrahirenden Staaten machen sich verbindlich, für die Dienstreue der bei der Zollverwaltung von ihnen angestellten Beamten und Diener und für die Sicherheit der Kassenlokale und Geldtransporte in der Art zu haften, daß Ausfälle, welche an den Zolleinnahmen durch Dienstuntreue eines Angestellten erfolgen, oder aus der Entwendung bereits eingezahlter Gelder entstehen, von derjenigen Regierung, welche den Beamten angestellt hat, oder welche die entwendeten Bestände erhoben hatte, ganz allein zu vertreten sind und bei der Revenüentheilung dem betreffenden Staate zur Last fallen.

In Betracht, daß die Kosten für die inneren Steuerämter oder Hallämter oder Packhöfe einem jeden der kontrahirenden Staaten zur Last fallen, bleibt es jedem derselben überlassen, solche Aemter innerhalb seines Gebietes in beliebiger Zahl zu errichten, so daß in Beziehung auf deren Kompetenz und Personalbestellung keine anderen als diejenigen Beschränkungen eintreten, welche aus der Vereins-Zollordnung und den bestehenden Instruktionen und Verabredungen hervorgehen.

Der gesammte amtliche Schriftwechsel in den gemeinschaftlichen Zollangelegenheiten zwischen den

stósownie do umowy w artykule 22. zawartéj, potrącane będą.

3) Przy takiém dochodzeniu potrzeb powinna tam, gdzieby z poborem celnym percepcya opłat prywatywnych połączoną była, z dochodów i potrzeb urzędowych urzędników celnych ta tylko część być potrącaną, która proporcyi prac ich w służbie celnéj a prac ich urzędowych w ogóle, odpowiada.

4) Państwa kontraktujące będą i nadal miały staranie o to, ażeby za pomocą ustawienia ogólnych norm, stosunki płacy urzędników u władz poborowych celnych i dozorowych, tudzież u dyrekcyi celnych, ile możności na odpowiednią stopę były zregulowane.

Państwa kontraktujące biorą na się odpowiadanie za wierność służbową umieszczonych przez nich u administracyi celnéj urzędników i sług, tudzież za bezpieczeństwo lokali kasowych i transportów pieniężnych tak, że za wypadki w dochodach celnych, w skutek niewierności urzędnika zaszłych, lub ze skradzenia pieniędzy już odwiezionych urosłych, Rząd ten odpowiadać sam będzie, który urzędnika zamianował, lub który skradzione sumy pobrał był, i że takowe przy podziale dochodów, dotyczącemu Państwu ciążać mają.

Ze względu na to, że koszta urzędów poborowych, miejsc składowych lub komór pakowych krajowych każde Państwo kontraktujące samo ponosi, wolno mu będzie, urzędy takie na terytoryum swém w dowolnéj ilości zakładać, tak, że co do kompetencyi takowych i umieszczania po nich służby żadne inne ograniczenia miejsca mieć nie mają, prócz tych, które z ordynacyi celnéj związkowéj i z istniejących instrukcyi i układów wynikają.

Cała korespondencya urzędowa we wspólnych interesach celnych pomiędzy władzami

Behörden und Beamten der Vereinsstaaten im ganzen Umfange des Zollvereins soll auf den Brief- und Fahrposten portofrei befördert werden und es ist zur Begründung dieser Portofreiheit die Korrespondenz der gedachten Art mit der äußeren Bezeichnung „Zollvereinssache" zu versehen.

Art. 31.

Die kontrahirenden Staaten gestehen sich gegenseitig das Recht zu, den Haupt-Zollämtern anderer Vereinsstaaten sowohl an den Grenzen, als im Innern (Haupt-Steuerämtern mit Niederlage) Kontroleure beizuordnen, welche von allen Geschäften derselben und der Nebenämter in Beziehung auf das Abfertigungsverfahren und die Grenzbewachung Kenntniß zu nehmen, und auf Einhaltung eines gesetzlichen Verfahrens, ingleichen auf die Abstellung etwaiger Mängel einzuwirken, übrigens sich jeder eigenen Verfügung zu enthalten haben.

Bei keinem Haupt-Zoll- resp. Haupt-Steueramte sollen jedoch gleichzeitig mehrere Kontroleure anderer Vereinsstaaten stationirt werden.

Ueber die dienstliche Stellung und die Befugnisse dieser Kontroleure haben sich die kontrahirenden Staaten besonders verständigt.

Art. 32.

Jedem der kontrahirenden Staaten steht das Recht zu, an die Zolldirektionen der anderen Vereinsstaaten Beamte zu dem Zwecke abzuordnen, um sich von allen vorkommenden Verwaltungsgeschäften, welche sich auf die durch den gegenwärtigen Vertrag eingegangene Gemeinschaft beziehen, vollständige Kenntniß zu verschaffen. Es soll jedoch, damit die Geschäfte nicht unnöthig verzögert werden, bei keiner Zolldirektion mehr, als Ein Abgeordneter seinen bleibenden Aufenthalt nehmen, und es werden sich die kontrahi-

i urzędnikami Państw związkowych w całym obrębie związku celnego toczona, powinna pocztami listowemi i osobowemi bez opłaty portoryum być ekspedyowaną, a na uzasadnienie wolności portoryjnéj téj powinny rzeczone korespondencye zewnątrz oznaczeniem »interes związkowy celny« być opatrzone.

Art. 31.

Państwa kontraktujące przyznają sobie nawzajem prawo przydawania komorom głównym drugich Państw związkowych tak po granicach, jak w kraju samym (komorom głównym ze składem) kontrolerów, którzyby o wszystkich czynnościach tychże jako i przykomorków pod względem procederu ekspedycyjnego i straży granicznéj się przekonywali, o zachowanie prawnego postępowania tudzież o usunięcie zachodzących na przypadek niedokładności mieli staranie, zresztą zaś każdéj własnéj dyspozycyi się wystrzegali.

U żadnéj komory głównéj względnie u żadnego urzędu głównego poborowego przecież równocześnie więcéj kontrolerów drugich Państw kontraktujących umieszczonych być nie powinno.

Co do stanowiska służbowego i praw kontrolerom rzeczonym służących, Państwa kontraktujące osobnie się ze sobą porozumiały.

Art. 32.

Każdemu Państwu kontraktującemu służy prawo wysyłania do dyrekcyi celnych drugich Państw związkowych urzędników, w celu dokładnego przekonania się o wszystkich zachodzących sprawach administracyjnych, jakieby się do wspólności, traktatem niniejszym zawiązanéj, odnosiły. Żeby atoli sprawy niepotrzebnie zwlekane nie były, nie powinno u żadnéj dyrekcyi celnéj więcéj deputowanych, aniżeli jeden stale osiadać, a Państwa kontraktujące względem repartycyi deputowanych tych

renden Staaten in der Regel von drei zu drei Jahren über die Vertheilung dieser Abgeordneten vereinbaren.

Das Geschäftsverhältniß der letzteren ist durch eine besondere Instruktion näher bestimmt, als deren Grundlage die unbeschränkte Offenheit von Seiten der Verwaltung, bei welcher die Abgeordneten fungiren, in Bezug auf alle Gegenstände der gemeinschaftlichen Zollverwaltung, und die Erleichterung jedes Mittels, durch welches sie sich die Information hierüber verschaffen können, angenommen ist, während andererseits ihre Sorgfalt nicht minder aufrichtig dahin gerichtet sein soll, eintretende Anstände und Meinungsverschiedenheiten auf eine dem gemeinsamen Zwecke und dem Verhältnisse verbündeter Staaten entsprechende Weise zu erledigen.

Die Ministerien oder obersten Verwaltungsstellen der sämmtlichen Vereinsstaaten werden sich gegenseitig auf Verlangen jede gewünschte Auskunft über die gemeinschaftlichen Zollangelegenheiten mittheilen, und insofern zu diesem Behufe zeitweise oder dauernd die Abordnung eines höheren Beamten, oder die Beauftragung eines anderweit bei der Regierung beglaubigten Bevollmächtigten beliebt würde, so ist demselben nach dem oben ausgesprochenen Grundsatz alle Gelegenheit zur vollständigen Kenntnißnahme von den Verhältnissen der gemeinschaftlichen Zollverwaltung bereitwillig zu gewähren.

Jeder Vereinsregierung ist es überlassen, den Bevollmächtigten eines anderen Staates auch in ihrem Namen zu beglaubigen, in welchem Falle er ihre Aufträge übernehmen und an sie die erforderlichen Mittheilungen machen wird.

Die Gehälter und alle übrigen Kosten der Abgeordneten, sowie der etwa bei den Ministerien der Vereinsstaaten beglaubigten Beamten, trägt der abordnende Staat. Insofern aber dritte Vereinsstaaten einen fremden Abgeordneten auch in ihrem Namen beglaubigen, werden sie mit der

co trzy lata porozumiewać się zwykle ze sobą będą.

Stosunek czynności deputowanych osobną instrukcyą przepisany, u któréj za podstawę przyjęta nieograniczona otwartość ze strony administracyi, u któréj deputowani urzędują, pod względem wszystkiego, co jest przedmiotem wspólnéj administracyi celnéj, tudzież ułatwienie każdego środka, za pomocą któregoby się zainformować o niéj mogli, zaś z drugiéj strony niemniéj rzetelne staranie ich na to zwróconém być ma, żeby zachodzące wątpliwości i różności zdań w sposób odpowiedni wspólnemu celowi i stosunkowi Państw sprzymierzonych, były załatwiane.

Ministerstwa lub też najwyższe urzędy administracyjne wszystkich Państw związkowych udzielać sobie na żądanie wszelkiéj informacyi co do wspólnych spraw celnych nawzajem będą, a gdzieby w celu tym życzono sobie deputowania od czasu do czasu lub też trwałego umieszczenia wyższego urzędnika, albo dania zlecenia uwierzytelnionemu w innéj sprawie u Rządu pełnomocnikowi, takowemu wedle wyż rzeczonych zasad wszelka sposobność do zupełnego zainformowania się o stosunkach wspólnéj administracyi celnéj chętnie dawaną być powinna.

Każdemu Rządowi związkowemu pozostawioném do woli, uwierzytelnienie pełnomocnika drugiego Państwa, i w imieniu swojém, w którym to razie tenże polecenia Rządu przyjmie i potrzebne wiadomości komunikować mu będzie.

Płaca i wszelkie inne koszta deputowanych, lub urzędników, uwierzytelnionych na przypadek u Ministerstw Państw związkowych, ciążają Państwu deputującemu. Jeżeliby zaś trzecie Państwa związkowe obcego deputowanego i w swojém imieniu uwierzytelnić miały, winny

Regierung, welche denselben ernannt hat, über einen angemessenen Beitrag zu der Bestreitung seines Gehalts übereinkommen.

Art. 33.

Jährlich in den ersten Tagen des Juni findet zum Zwecke gemeinsamer Berathung ein Zusammentritt von Bevollmächtigten der Vereinsglieder statt.

Für die formelle Leitung der Verhandlungen wird von den Konferenz-Bevollmächtigten aus ihrer Mitte ein Vorsitzender gewählt, welchem übrigens kein Vorzug vor den übrigen Bevollmächtigten zusteht.

Bei dem Schlusse einer jeden jährlichen Versammlung wird mit Rücksicht auf die Natur der Gegenstände, deren Verhandlung in der folgenden Konferenz zu erwarten ist, verabredet werden, wo letztere erfolgen soll.

Da der Zweck der Berathungen in diesen Versammlungen sich schwer erreichen läßt, wenn die Versammlung zu zahlreich wird, und es deshalb wünschenswerth erscheint, daß mehrere Vereinsregierungen einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten abordnen, so werden sämmtliche Vereinsglieder zu solchen Einrichtungen bereitwilligst die Hand bieten.

Der Separat-Artikel 14. zum Vertrage vom 2. Januar 1836. wird nicht erneuert.

Art. 34.

Vor die Versammlung der Konferenzbevollmächtigten gehört:

a) die Verhandlung über alle Beschwerden und Mängel, welche in Beziehung auf die Ausführung des Grundvertrages und der besonderen Uebereinkünfte, des Zollgesetzes, der Zollordnung und Tarife, in einem oder dem anderen Vereinsstaate wahrgenommen, und

się ze Rządem, który go zamianował, porozumieć względem odpowiedniéj składki na opędzenie kosztów płacy jego.

Art. 33.

Corocznie w pierwszych dniach Czerwca zebranie pełnomocników członków związkowych w celu wspólnéj narady miejsce mieć będzie.

Na formalne kierowanie czynnościami obrany będzie przez pełnomocników konferencyjnych z ich środka prezes, któremu wszakże pierwszeństwo żadne przed drugiemi pełnomocnikami służyć nie powinno.

Przy końcu każdego zebrania rocznego, umówionem będzie, z uwzględnieniem natury przedmiotów, na przyszłéj konferencyi obradzać się mających, miejsce, gdzie konferencya ta odbyć się ma.

Ponieważ celu narad na zebraniach tych dopiąć trudno, jeżeli zebranie za liczne, a ztąd pożądaném zda się, żeby kilka Rządów związkowych wspólnego wysyłały pełnomocnika, członkowie związkowi wszyscy do urządzeń takich chętnie się przychylą.

Artykuł oddzielny 14. do traktatu z dnia 2. Stycznia 1836. nie ponawia się.

Art. 34.

Przed zebranie pełnomocników konferencyjnych należy:

a) dochodzenie wszelkich zażaleń i niedokładności, pod względem wykonania traktatu pierwotnego i układów osobnych, ustawy celnéj, ordynacyi celnéj i taryf, w jedném lub drugiém Państwie dostrzeżonych, a jeszcze w biegu roku, w skutek toczonych

die nicht bereits im Laufe des Jahres in Folge der darüber zwischen den Ministerien und obersten Verwaltungsstellen geführten Korrespondenz erledigt worden sind;

b) die definitive Abrechnung zwischen den Vereinsgliedern über die gemeinschaftliche Einnahme auf dem Grunde der von den obersten Zollbehörden aufgestellten, durch das Centralbüreau vorzulegenden Nachweisungen, wie solche der Zweck einer dem gemeinsamen Interesse angemessenen Prüfung erheischt;

c) die Berathung über Wünsche und Vorschläge, welche von einzelnen Staatsregierungen zur Verbesserung der Verwaltung gemacht werden;

d) die Verhandlungen über Abänderungen des Zollgesetzes, der Zollordnung, des Zolltarifs und der Verwaltungsorganisation, welche von einem der kontrahirenden Staaten in Antrag gebracht werden, überhaupt über die zweckmäßige Entwickelung und Ausbildung des gemeinsamen Handels- und Zollsystems.

Bei der Verhandlung dieser Gegenstände wird die Hauptsorge der Konferenzbevollmächtigten dahin gerichtet sein, bei jedem vorkommenden Gegenstande durch eine gründliche und erschöpfende Erörterung desselben eine allgemeine Uebereinstimmung herbeizuführen.

Wird nach einer solchen vorausgegangenen Erörterung, hinsichtlich eines der unter a. und b. aufgeführten Gegenstände, dieser Zweck nicht erreicht, so haben die Bevollmächtigten durch Einhelligkeit der Stimmen einen Schiedsrichter zu erwählen, welchem die Entscheidung zu übertragen ist. Den in einem solchen Falle ergangenen schiedsrichterlichen Ausspruch werden die betheiligten Regierungen sofort in Ausführung bringen lassen, jedoch soll durch selbigen kein Präjudiz für die Entscheidung künftig etwa vorkommender ähnlicher Differenzen begründet werden, sondern hierbei stets von neuem schiedsrichterlicher Ausspruch eintreten.

w téj rzeczy pomiędzy Ministerstwami a najwyższemi władzami administracyjnemi korespondencyi, nie załatwionych;

b) ostateczne porachowanie się pomiędzy członkami związkowemi z wspólnego dochodu na mocy wykazów przez najwyższe władze celne wystawionych, przez bióro centralne przedłożyć się mających, jak takiego cel odpowiedniego wspólnym interesom rozstrząśnienia wymaga;

c) rozstrząsanie życzeń i projektów, ze strony pojedynczych Rządów na polepszenie administracyi robionych;

d) czynności, tyczące się odmian ustawy celnéj, ordynacyi celnéj, taryfy celnéj i organizacyi administracyjnéj, przez jedno z Państw kontraktujących zawnioskowanych, zgoła czynności, tyczące się stósownego rozwinięcia i wydoskonalenia wspólnego systematu handlowego i celnego.

Przy obradzaniu przedmiotów tych, głównem staraniem pełnomocników konferencyjnych będzie osiągnienie u każdego zachodzącego przedmiotu, za pomocą gruntownego i dokładnego rozstrząśnienia go, ogólnéj zgody.

W razie niemożności osiągnienia za poprzedzającém rozstrząśnieniem takiém, pod względem którego z oznaczonych pod *a*. i *b*. przedmiotów, celu tego, winni będą pełnomocnicy obrać jednogłośnie rozjemcę, któremu rozstrzygnięcie powierzone być ma. Zapadły w przypadku takim wyrok rozjemcy, winny uczestnicze Rządu bezzwłocznie wykonać, wyrok ten przecież rozsądzeniu mogących w przyszłości zajść podobnych dyferencyi prejudykować nie będzie, ale raczéj nowe każdą razą rozstrzygnięcie sprawy przez rozjemcę nastąpić powinno.

Bei der Berathung über solche Gegenstände, welche in die Kategorie Litt. c. und d. fallen, haben sich die Bevollmächtigten nach ihren Instruktionen zu richten, und die gefaßten Beschlüsse unterliegen der Ratifikation der kontrahirenden Regierungen, vor deren allseitigem Eintreffen sie nirgends Gültigkeit haben, noch verkündet und vollzogen werden sollen.

Ihre Verkündung, in soweit sie sich zur Bekanntmachung eignen, geschieht, wie die Verkündung der gemeinschaftlichen Verträge, Gesetze und Verordnungen überhaupt, in jedem der vereinten Staaten im Namen der Regierung.

Art. 35.

Treten im Laufe des Jahres, außer der gewöhnlichen Zeit der Versammlung der Konferenzbevollmächtigten, außerordentliche Ereignisse ein, welche unverzügliche Maaßregeln oder Verfügungen von Seiten der Vereinsstaaten erheischen, so werden sich die kontrahirenden Regierungen darüber im diplomatischen Wege vereinigen, oder eine außerordentliche Zusammenkunft ihrer Bevollmächtigten veranlassen.

Art. 36.

Den Aufwand für die Bevollmächtigten und deren etwaige Gehülfen bestreitet dasjenige Glied des Gesammtvereins, welches sie absendet.

Das Kanzlei-Dienstpersonal und das Lokale wird unentgeltlich von der Regierung gestellt, in deren Gebiete der Zusammentritt der Konferenz stattfindet.

Art. 37.

Für den Fall, daß andere Deutsche Staaten den Wunsch zu erkennen geben sollten, in den Zollverein aufgenommen zu werden, erklären sich die kontrahirenden Regierungen bereit, diesem Wunsche, soweit es unter gehöriger Berücksichtigung der besonderen Interessen der Vereinsmitglieder möglich erscheint, durch desfalls abzuschließende Verträge Folge zu geben.

Przy rozstrząsaniu pzzedmiotów takich, które do kategoryi lit. *c.* i *d.* należą, winni pełnomocnicy przestrzegać instrukcye swe, a postanowione uchwały ich ulegać będą ratyfikacyi Rządów kontraktujących, przed których wszechstronném nadejściem nie będą miały nigdzie ważności, ani ogłoszone ani też wykonywane być nie będą mogły.

Publikacya ich, o ile się na ogłoszenie kwalifikują, powinna, jak publikacya wspólnych traktatów, praw i ustaw w ogóle, w każdém Państwie związkowém nastąpić w imieniu Rządu.

Art. 35.

W razie zajścia w ciągu roku, po za terminem zebrania pełnomocników konferencyjnych, nadzwyczajnych wypadków, któreby niezwłocznych środków i dyspozycyi ze strony Państw związkowych wymagały, powinny Rządy kontraktujące na drodze dyplomatycznéj w téj mierze się porozumieć, lub nadzwyczajne zebranie pełnomocników swych spowodować.

Art. 36.

Ekspensa pełnomocników i przydanych im na przypadek pomocników opędzać winien członek ogółu związkowego ten, który ich wysyła.

Służbę kancelaryjną i lokal dostarczy bezpłatnie Rząd ten, na którego terytoryum zebranie ma miejsce.

Art. 37.

Gdyby drugie Państwa Niemieckie życzyć sobie miały w związek celny być przyjętemi, Rządy kontraktujące do życzenia tego, o ileby należyte uwzględnienie osobnych interesów członków związkowych tego dozwalało, za pomocą zawrzeć się w téj mierze mających układów, przychylić się nie omieszkają.

Die Unterhandlung solcher Verträge wird in der Regel denjenigen unter den kontrahirenden Staaten überlassen bleiben, deren Gebiet an das Land der Deutschen Regierung angrenzt, von welcher die Aufnahme in den Verein gewünscht wird.

Sollte von Seiten eines Deutschen Staates, welcher dem Vereine beizutreten wünscht, die desfallsige Verhandlung einem ihm nicht angrenzenden Vereinsstaate angeboten werden, so ist dieser letztere verpflichtet, den- oder diejenigen Vereinsstaaten, welche mit ersterem angrenzen, zur Mitunterhandlung mit selbigem einzuladen.

Jede Einleitung solcher Unterhandlungen, deren Richtung und Umfang durch die Grundsätze des gegenwärtigen Vertrages bestimmt ist, muß den übrigen Vereinsmitgliedern alsbald bekannt gemacht werden, auch ist diesen vor dem förmlichen Abschlusse der diesfällige Vertrag zur Einsicht und Zustimmung mitzutheilen.

Die Zustimmung soll nicht versagt werden, wenn die Bestimmungen, welche der gegenwärtige Vertrag umfaßt, eingehalten sind.

Art. 38.

Das Recht, mit anderen außerhalb des Zollverbandes gelegenen Staaten Verträge zur Erleichterung des Verkehrs und Handels zu errichten, verbleibt den kontrahirenden Regierungen auch nach dem Abschlusse des gegenwärtigen Vertrages. Sie werden sich bemühen, durch solche Verträge dem Verkehr ihrer Angehörigen jede mögliche Erleichterung und Erweiterung zu verschaffen.

Es dürfen jedoch durch solche Verträge die Bestimmungen des gegenwärtigen Vertrages in keiner Art verletzt werden. Auch ist dabei der Gesichtspunkt festzuhalten, daß sowohl die Erleichterungen und Vortheile, welche auf der einen Seite ein außerhalb des Vereins gelegener Staat dem mit ihm kontrahirenden Vereinsstaate zugesteht, auch den Angehörigen und Erzeugnissen der übrigen Vereinsstaaten gesichert, als auch die dem außer-

Zawieranie układów takich temu zazwyczaj Państwu kontraktującemu poruczoném będzie, którego terytoryum o kraj Rządu Niemieckiego, przyjęcia w związek celny sobie życzącego, graniczy.

Jeżeliby Państwo Niemieckie, do związku przystąpić sobie życzące, układ dotyczący z Państwem związkowém o kraj jego niegraniczącém zawrzeć chciało, w takim razie toż ostatnie winno będzie, Państwo lub Państwa związkowe te do wzięcia udziału w czynności z Państwem rzeczoném zawezwać, które o nie graniczą.

Wstępne kroki do czynności takich, których cel i objęcie zasadami traktatu niniejszego przepisane, powinny drugim członkom związkowym niezwłocznie być zakomunikowane, a prócz tego układ dotyczący, przed formalném zawarciem go, celem przejrzenia i zatwierdzenia, im przedłożony.

Zatwierdzenie odmówionem być nie powinno, jeżeli objęte w traktacie niniejszym przepisy, przestrzeżone.

Art. 38.

Prawo, zawierania układów, ułatwienia handlu i przemysłu dotyczących z innemi, po za związkiem celnym położonemi Państwami, Rządom kontraktującym i po zawarciu traktatu niniejszego służyć będzie. Za pomocą układów takich starać się Rządy kontraktujące będą o obmyślenie dla handlu poddanych swych wszelkiego możebnego ułatwienia i rozszerzenia.

Układy takie przecież postanowień traktatu niniejszego w żadnéj mierze nadwerężać nie powinny. Prócz tego należy mieć cel ten na oku, żeby tak ułatwienia i korzyści, które na jednéj stronie Państwo po za związkiem położone, Państwu związkowemu, z niém kontraktującemu, przyznaje, zarazem dla poddanych i płodów drugich Państw kontraktujących były zapewnione, jak żeby przyznane Państwu, po

halb des Vereins gelegenen Staate auf der anderen Seite gemachten Zugeständnisse nicht blos in dem Verhältnisse zu dem einzelnen kontrahirenden Vereinsstaate, sondern auch in der Rückwirkung auf den Verein überhaupt, durch die dem letzteren mittelbar oder unmittelbar zugehenden Verkehrs- und Handelsvortheile möglichst aufgewogen werden.

Zu diesem Ende übernehmen die kontrahirenden Regierungen, wenn sie in den Fall kommen, mit einem außer dem Vereine gelegenen Staate über Erleichterung des Verkehrs und Handels einen Vertrag zu errichten, die Verbindlichkeit, nicht nur vor Eröffnung der Unterhandlung die übrigen Mitglieder des Vereins zur Mittheilung aller erforderlichen Notizen über ihre besonderen Interessen einzuladen, sondern auch vor der förmlichen Ratifikation den übrigen Vereinsgliedern den vollständigen Inhalt solcher Verträge zum Zwecke ihrer zustimmenden Erklärung zu eröffnen.

Schifffahrtsverträge, insofern sie die Natur von Handelsverträgen annehmen, sind nach gleichen Grundsätzen zu behandeln.

In Rücksicht auf die besonderen Verhältnisse, worin die Königlich Preußische Regierung nach den Bestimmungen der Wiener Kongreßakte mit einem Theile ihrer Provinzen zu dem Gebiete des Königreichs Polen und zu einem Theile der Russischen Provinzen steht, wird derselben hinsichtlich der Errichtung von Handelsverträgen mit Rußland und Polen völlig freie Hand gelassen, wogegen sie sich verpflichtet, die Interessen der anderen Vereinsstaaten gleichmäßig mit den ihrigen wahrzunehmen.

Art. 39.

Erleiden Handel und Verkehr der Vereinsstaaten in fremden Ländern nachtheilige Beschränkungen, so bleibt jedem Vereinsgliede das Recht vorbehalten, solche durch angemessene Maaßregeln zu vergelten.

za związkiem położonemu, przez drugą stronę koncesye, nie tylko w stosunku do Państwa związkowego kontraktującego, ale i w zwrotnym skutku na związek w ogóle, za pomocą wynikających dla tegoż ostatniego pośrednich lub bezpośrednich korzyści handlowych i przemysłowych, ile możności były wyrównane.

Tym końcem obowięzują się Rządy kontraktujące, na przypadek zawarcia z Państwem po za związkiem położoném układu, ułatwienia handlu i przemysłu dotyczącego, nie tylko do zawezwania przed rozpoczęciem czynności drugich członków związkowych, aby wszelkie potrzebne uwagi co do osobnych interesów swych objawiły, ale oraz do zakomunikowania przed formalném zatwierdzeniem układów takich, drugim członkom związkowym — celem uchwalenia — treści ich.

Konwencye nawigacyjne, jak daleceby takowe własność konwencyi handlowych przybierały, wedle tych samych maksym traktowane być mają.

Ze względu na osobliwsze stosunki, w jakich Rząd Królewsko Pruski na mocy postanowień aktu kongresu Wiedeńskiego za pewną część prowincyi swych do terytoryum Królestwa Polskiego i do pewnéj części prowincyi Rossyjskich się zostaje, pozostawioną mu zupełna co do zawierania traktatów handlowych z Rossyą i Polską wolność będzie, w odwet czego Rząd Królewsko Pruski do czuwania nad interesami drugich Państw związkowych zarówno swoim się obowięzuje.

Art. 39.

Jeżeliby handel i przemysł Państw związkowych w krajach obcych szkodliwych miał doznać ograniczeń, w takim razie każdemu członkowi związkowemu prawo odwetowania takowych, za użyciem odpowiednich środków, zastrzeżone.

Diejenigen Staaten, welche sich hiernach in der Lage befinden, auf ihrem Gebiete Vergeltungsmaaßregeln gegen das Ausland anzuordnen, sind jedenfalls verpflichtet, bei dieser Ausübung das Interesse des ganzen Vereins wahrzunehmen.

Insbesondere

1) haben dieselben zuvor von dem Bedürfnisse einer solchen Maaßregel, und von der Auswahl derselben den übrigen Vereinsgliedern Anzeige zu machen und sie einzuladen, binnen einer Frist von höchstens acht Wochen ihre etwanigen Bedenken gegen die Maaßregel überhaupt, oder ihre Wünsche über die Art und Auswahl der Vergeltung mitzutheilen, wenn nicht nach abgelaufener Frist ihre Zustimmung als gegeben angenommen werden soll.
2) Eine hierbei sich ergebende Differenz soll, falls auf dem Wege weiterer Erörterung zwischen den betreffenden Vereinsgliedern eine Verständigung nicht erreicht würde, durch Kompromiß auf schiedsrichterlichen Ausspruch erledigt werden. Fällt dieser Ausspruch gegen die Zweckmäßigkeit der inmittelst etwa bereits angeordneten Vergeltungsmaaßregel aus, so ist diese nach näherem Inhalte der Entscheidung entweder aufzuheben, oder abzuändern.

Um Repressalien oder Retorsionsmaaßregeln im Namen des ganzen Vereins anzukündigen und auszuführen, ist die vorgängige Zustimmung sämmtlicher Vereinsglieder erforderlich.

Art. 40.

Gegenwärtiger Vertrag tritt vom 1. Januar 1866. ab an die Stelle:

1) des Vertrages zwischen Preußen, Sachsen, Baden, Kurhessen, den bei dem Thüringischen Zoll- und Handelsvereine betheiligten Staaten, Braunschweig und der freien Stadt Frankfurt, die Fortdauer des Zoll- und Handelsvereins betreffend, vom 28. Juni 1864;

Państwa, któreby na mocy tego do zaprowadzenia wśród krajów swych środków odwetowych naprzeciw krajowi obcemu zniewolone były, powinny na wszelki przypadek przy wykonywaniu prawa tego przestrzegać interesu całego związku.

Mianowicie

1) powinny wprzódy o potrzebie środku takiego tudzież o wyborze jego drugie Pńastwa związkowe uwiadomić i takowe zawezwać, aby w przeciągu najdaléj ósmiu tygodni zachodzące na przypadek wątpliwości swe co do środka w ogóle, alboli też życzenia swe, co do sposobu i wyboru odwetu objawiły, jeżeliby po upływie terminu przyzwolenie ich za dane przyjęte być nie miało.
2) Wykazująca się przytém dyferencya, pod względem któréjby na drodze dalszego rozstrząsania porozumienie pomiędzy dotyczącemi członkami związkowemi osiągnąć się nie dało, powinna przez sąd polubowny wyrokiem rozjemcy być załatwioną. Jeżeliby wyrok ten naprzeciw stósowności zaprowadzonego już na przypadek środka odwetowego wypaść miał, w takim razie tenże ostatni stósownie do bliższéj treści wyroku, albo usunięty albo zmieniony być powinien.

Na zapowiedzenie i wykonanie represaliów i retorsyi imieniem całego związku, potrzeba poprzedniego przyzwolenia wszystkich członków związkowych.

Art. 40.

Traktat niniejszy wstępuje począwszy od dnia 1. Stycznia 1866. w miejsce:

1) traktatu pomiędzy Prusami, Saksonią, Badenią, Elektorstwem Heskiém, Państwami do związku celnego i handlowego Turyngskiego należącemi, Brunświkiem i wolném miastem Frankfurtem, tyczącego się dalszego trwania związku celnego i handlowego, z dnia 28. Czerwca 1864.;

2) des Vertrages zwischen den vorgenannten Staaten einerseits und Hannover sowie Oldenburg andererseits, betreffend den Beitritt Hannovers und Oldenburgs zu dem Zollvereinigungs-Vertrage vom 28. Juni 1864. und zu dem Vertrage über den Verkehr mit Tabak und Wein von demselben Tage, vom 11. Juli 1864., soweit derselbe auf den vorstehend unter Nr. 1. bezeichneten Vertrag Bezug hat;

3) des Vertrages zwischen den vorstehend unter Nr. 1. und 2. genannten Staaten einerseits und Bayern, Württemberg, Großherzogthum Hessen und Nassau andererseits, betreffend den Beitritt Bayerns, Württembergs, des Großherzogthums Hessen und Nassaus zu den Zollvereinigungs-Verträgen vom 28. Juni und 11. Juli 1864., vom 12. Oktober 1864.

Vom 1. Januar 1866. ab tritt die Uebereinkunft zwischen Preußen, Sachsen, den zum Thüringischen Zoll- und Handelsvereine gehörigen Staaten und Braunschweig, betreffend die Theilung der gemeinschaftlichen Ausgangs- und Durchgangsabgaben, vom 4. April 1853. außer Wirksamkeit.

Art. 41.

Sofern der gegenwärtige Vertrag nicht vor dem 1. Januar 1876. von dem einen oder dem anderen der kontrahirenden Staaten aufgekündigt wird, so soll er auf weitere zwölf Jahre und so fort von zwölf zu zwölf Jahren als verlängert angesehen werden.

Letztere Verabredung wird jedoch nur für den Fall getroffen, daß nicht in der Zwischenzeit sämmtliche Deutsche Bundesstaaten über gemeinsame Maaßregeln übereinkommen, welche den mit der Absicht des Artikels 19. der Deutschen Bundesakte in Uebereinstimmung stehenden Zweck des gegenwärtigen Zollvereins vollständig erfüllen.

Gegenwärtiger Vertrag soll alsbald zur Ratifikation der kontrahirenden Regierungen vorgelegt

2) traktatu pomiędzy wyż rzeczonemi Państwami z jednéj a Hanowerem i Oldenburgiem z drugiéj strony, tyczącego się przystąpienia Hanoweru i Oldenburga do traktatu związkowego celnego z dnia 28. Czerwca 1864. i do traktatu, tyczącego się handlu tabaką i winem z daty téjże, z dnia 11. Lipca 1864., o ile takowy do traktatu powyż pod No. 1. oznaczonego się odnosi;

3) traktatu pomiędzy oznaczonemi powyż pod No. 1. i 2. Państwami z jednéj a Bawaryą, Wyrtembergią, Wielkiém Księstwem Heskiém i Nasawą z drugiéj strony, tyczącego się przystąpienia Bawaryi, Wyrtembergii, Wielkiego Księstwa Heskiego i Nasawy do traktatów związkowych celnych z dnia 28. Czerwca i 11. Lipca 1864., z dnia 12. Października 1864.

Począwszy od dnia 1. Stycznia 1866. traci moc obowięzującą konwencya pomiędzy Prusami, Saksonią, Państwami do związku celnego i handlowego Turyngskiego należącemi i Brunświkiem, tycząca się repartycyi wspólnych ceł wychodowych i przechodowych, z dnia 4. Kwietnia 1853.

Art. 41.

W razie niewypowiedzenia traktatu niniejszego przez jedno lub drugie Państwo kontraktujące przed 1. Stycznia 1876., takowy za przedłużony na dalszych lat dwanaście i tak daléj od dwunastu do dwunastu lat, uważany będzie.

Taż ostatnia umowa zawiera się przecież li na ten przypadek, żeby wszystkie Państwa rzeszy Niemieckiéj tymczasem co do wspólnych środków, którebyzgodny z myślą artykułu 19. aktu rzeszy Niemieckiéj zamiar obecnego związku celnego zupełnie wykonały, porozumieć się nie miały.

Traktat obecny celem zratyfikowania przez Rządy kontraktujące niebawem przedłożon,

und die Auswechselung der Ratifikations-Urkunden spätestens binnen vier Wochen in Berlin bewirkt werden.

So geschehen Berlin, den 16. Mai 1865.

v. Pommer Esche. (L. S.) Philipsborn. (L. S.)
Delbrück. (L. S.) Berks. (L. S.) v. Thümmel. (L. S.)
Albrecht. (L. S.) Frhr. v. Valois. (L. S.) Schmidt. (L. S.)
Cramer. (L. S.) Ewald. (L. S.) Thon. (L. S.) v. Thielau. (L. S.)
Meyer. (L. S.) Schellenberg. (L. S.) Mettenius. (L. S.)

Die Ratifikations-Urkunden des vorstehenden Vertrages sind zu Berlin ausgewechselt worden.

a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych najdaléj w cztery tygodnie uskutecznioną w Berlinie będzie.

Działo się w Berlinie, dnia 16. Maja 1865.

Pommer Esche. (L. S.) Philipsborn. (L. S.)
Delbrueck. (L. S.) Berks. (L. S.) Thuemmel. (L. S.)
Albrecht. (L. S.) Bar. Valois. (L. S.) Schmidt. (L. S.)
Cramer. (L. S.) Ewald. (L. S.) Thon. (L. S.) Thielau. (L. S.)
Meyer. (L. S.) Schellenberg. (L. S.) Mettenius. (L. S.)

Dokumenta ratyfikacyjne traktatu powyższego w Berlinie wymienione.

Uebereinkunft wegen Besteuerung des Rübenzuckers.

Im Zusammenhange mit dem heutigen, die Fortdauer des Zoll- und Handelsvereins betreffenden Vertrage ist zwischen den betheiligten Regierungen folgende Uebereinkunft wegen der Besteuerung des Rübenzuckers getroffen worden:

Art. 1.

Die Uebereinkünfte

vom 4. April 1853. wegen Besteuerung des Rübenzuckers,

vom 16. Februar 1858. wegen Besteuerung des Rübenzuckers und wegen Verzollung des ausländischen Zuckers und Syrups, und

vom 25. April 1861. wegen Vergütung der Steuer für ausgeführten Rübenzucker, Be-

Konwencya tycząca się oclenia cukru z buraków.

W styczności z traktatem dzisiajszym, dalszego trwania związku celnego i handlowego dotyczącym, następująca pomiędzy uczestniczemi Rządami konwencya względem oclenia cukru z buraków zawartą została:

Art. 1.

Konwencye

z dnia 4. Kwietnia 1853., tycząca się oclenia cukru z buraków,

z dnia 16. Lutego 1858., tycząca się oclenia cukru z buraków i oclenia cukru i syropu zagranicznego, i

z dnia 25. Kwietnia 1861., tycząca się wynagrodzeń za cła od eksportowanego

steuerung des Zuckers aus getrockneten Rüben und Verzollung des ausländischen Zuckers und Syrups

nebst den zu ihnen gehörenden Separat-Artikeln bleiben, soweit sie noch in Wirksamkeit sind, zwischen den kontrahirenden Staaten auch ferner, jedoch mit den in den folgenden Artikeln enthaltenen Abänderungen, in Kraft.

Art. 2.

Der Ertrag der Rübenzucker-Steuer bleibt gemeinschaftlich.

Er wird, vom 1. Januar 1866. ab, nach Abzug:

a) der Vergütung, welche, nach den jeweiligen Verabredungen, den einzelnen Vereinsregierungen für die Kosten der Verwaltung der Rübenzucker-Steuer zu gewähren ist,

b) der Rückerstattungen für unrichtige Erhebungen,

c) der auf dem Grunde der jeweiligen Verabredungen erfolgten Steuervergütungen

zwischen sämmtlichen Vereinsstaaten nach dem Verhältnisse der Bevölkerung, mit welcher sie in dem Gesammtvereine sich befinden, vertheilt.

Die Bevölkerung solcher Staaten, welche durch Vertrag mit einem oder dem anderen der kontrahirenden Staaten, unter Verabredung einer von diesem jährlich für ihre Antheile an dem gemeinschaftlichen Ertrage der Rübenzucker-Steuer zu leistenden Zahlung, dem Zollsysteme desselben beigetreten sind, wird in die Bevölkerung desjenigen Staates eingerechnet, welcher diese Zahlung leistet.

Der Stand der Bevölkerung wird durch die von drei zu drei Jahren stattfindenden Zählungen festgestellt.

Der Artikel 5. der Uebereinkunft vom 4. April 1853. tritt außer Kraft. Hinsichtlich des Antheils der freien Stadt Frankfurt verbleibt es jedoch bei den bestehenden Verabredungen.

cukru z buraków, oclenia cukru z buraków suszonych i oclenia cukru i syropu zagranicznego

wraz z należącemi doń artykułami oddzielnemi powinny, o ile są jeszcze ważnemi, pozostać się i nadal pomiędzy Państwami kontraktującemi, za odmianami przecież, w następujących artykułach zawartemi, w mocy.

Art. 2.

Dochód z ceł od cukru z buraków będzie nadal wspólny.

Dochód ten, począwszy od dnia 1. Stycznia 1866. po odtrąceniu:

a) wynagrodzenia, mającego na mocy istniejących konwencyi, pojedynczym Rządom związkowym za koszta administracyi cła od cukru z buraków być dawaném,

b) zwrócenia ceł mylnie pobranych,

c) dawanych na mocy istniejących konwencyi wynagrodzeń celnych

pomiędzy wszystkie Państwa związkowe w stosunku do ludności, z jaką do ogółu związkowego należą, podzielon będzie.

Ludność Państw takich, które na mocy układu z jedném lub drugiém Państwém kontraktującém zawartego, do jego systematu celnego, za wymówieniem uiszczania ze strony Państwa tego przypadającéj na nie za udział we wspólnych dochodach z cła od cukru z buraków rocznéj opłaty, się przyłączyły, doliczaną będzie do ludności Państwa tego, które opłatę rzeczoną uiszcza.

Stan ludności za pomocą liczenia co trzy lata konstatowan będzie.

Artykuł 5. konwencyi z dnia 4. Kwietnia 1853. traci moc obowięzującą. Co do udziału wolnego miasta Frankfurtu, pozostać się atoli przy istniejących umowach powinno.

Art. 3.

Die Herauszahlungen, welche auf Grund der Abrechnungen für die vier Monate vom 1. September bis letzten Dezember zu leisten sind, werden am 1. September des folgenden Jahres fällig.

Auf die Herauszahlungen aus der Abrechnung für die letzten vier Monate des Jahres 1865. findet diese Bestimmung keine Anwendung.

So geschehen Berlin, den 16. Mai 1865.

v. Pommer Esche. Philipsborn. Delbrück. Berks. v. Thümmel. Albrecht. Frhr. v. Valois. Schmidt. Cramer. Ewald. Thon. v. Thielau. Meyer. Schellenberg. Mettenius.

Art. 3.

Wypłaty, na mocy porachunków z czterech miesięcy począwszy od 1. Września do ostatniego Grudnia uiszczać się mające, płatne będą na dniu 1. Września roku następującego.

Do wypłat z porachunku za ostatnie cztery miesiące roku 1865. postanowienie to się nie odnosi.

Działo się w Berlinie, dnia 16. Maja 1865.

Pommer Esche. Philipsborn. Delbrueck. Berks. Thuemmel. Albrecht. Bar. Valois. Schmidt. Cramer. Ewald. Thon. Thielau. Meyer. Schellenberg. Mettenius.

(Nr. 6117.) Allerhöchster Erlaß vom 22. Mai 1865., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte für den Bau und die Unterhaltung einer Kreis-Chaussee zur Verbindung der Städte Neisse und Münsterberg in der Richtung von Kamnig über Gauers, Kolonie Tschiltsch, Mahlendorf und Perschkenstein bis zur Neisse-Grottkauer Kreisgrenze.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage genehmigt habe, daß der vom Kreise Grottkau, im Regierungsbezirk Oppeln, beschlossene und durch Meinen Erlaß vom 16. März 1863. genehmigte chausseemäßige Ausbau der Straßenlinie zur Verbindung der Städte Neisse und Münsterberg nicht in der in dem gedachten Erlasse sub 3. angegebenen Richtung, sondern in der Richtung von Kamnig über Gauers nach der Kolonie Tschiltsch bei Starrwitz vorbei über Mahlendorf nach Perschkenstein bis zur Neisse-Grottkauer Kreisgrenze ausgeführt werde, bestimme Ich hierdurch, daß das dem Kreise Grottkau durch Meinen anderweitigen Erlaß vom 16. März 1863. (Gesetz-Samml. S. 245.) für diese Chaussee verliehene Expropriationsrecht, sowie die ertheilten sonstigen Rechte dem Kreise für die gedachte Straße in

(No. 6117.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 22. Maja 1865., tyczące się nadania praw fiskalnych pod względem budowy i utrzymywania żwirówki powiatowéj, na połączenie miast Nissy i Muensterberg w kierunku na Kamnig przez Gauers, osadę Tschiltsch, Mahlendorf i Perschkenstein, do granicy powiatowéj Nisso-Grotkowskiéj.

Zezwoliwszy rozporządzeniem Mojém z dnia dzisiajszego na to, aby uchwalone przez powiat Grotkowski, w obwodzie regencyjnym Opolskim, a rozporządzeniem Mojém z dnia 16. Marca 1863. zatwierdzone wybudowanie na żwirówkę linii drogowéj na połączenie miast Nissy i Muensterberg, nie w kierunku, jaki w rzeczoném rozporządzeniu oznaczony, ale raczéj w kierunku od Kamnig na Gauers ku osadzie Tschiltsch nad Starrwitz przez Mahlendorf ku Perschkenstein do granicy powiatowéj Nisso-Grotkowskiéj było wykonaném, Stanowię niniejszém, że prawo expropryacyi powiatowi Grotkowskiemu rozporządzeniem Mojém z dnia 16. Marca 1863. (Zbiór praw str. 245) pod względem żwirówki téj udzielone, tudzież nadane inne prawa powiatowi

der durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage abgeänderten Richtung zustehen sollen.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Berlin, den 22. Mai 1865.

Wilhelm.

v. Bodelschwingh. Gr. v. Itzenplitz.

An den Finanzminister und den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten.

pod względem rzeczonéj drogi w kierunku rozporządzeniem Mojém z dnia dzisiajszego odmienionym, służyć mają.

Rozporządzenie niniejsze Zbiorem praw do publicznéj wiadomości podać należy.

Berlin, dnia 22. Maja 1865.

Wilhelm.

Bodelschwingh. Hr. Itzenplitz.

Do Ministra skarbu i Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych.

(Nr. 6118.) Allerhöchster Erlaß vom 31. Mai 1865., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte für den Bau und die Unterhaltung einer Chaussee im Kreise Königsberg, Regierungsbezirk Frankfurt, von Güstebiese nach Bärwalde, an den Kreis Königsberg.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Chaussee im Kreise Königsberg, Regierungsbezirk Frankfurt, von Güstebiese nach Bärwalde anstatt der durch den Allerhöchsten Erlaß vom 27. Dezember 1846. genehmigten Chaussee von Güstebiese nach dem neuen Belliner Vorwerk genehmigt habe, will Ich dem Kreise Königsberg diejenigen Rechte, welche demselben durch die Allerhöchsten Erlasse vom 14. Mai 1847. und 11. August 1848. (Gesetz-Samml. für 1847. S. 391. und für 1848. S. 321.) in Bezug auf die früher beschlossene Linie verliehen worden sind, auch in Bezug auf die veränderte Linie hierdurch verleihen.

Dieser Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung bekannt zu machen.

Berlin, den 31. Mai 1865.

Wilhelm.

v. Bodelschwingh. Gr. v. Itzenplitz.

An den Finanzminister und den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten.

(No. 6118.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 31. Maja 1865., tyczące się nadania praw fiskalnych pod względem budowy i utrzymywania żwirówki w powiecie Królewieckim, obwodzie regencyjnym Frankfurtskim, od Guestebiese do Baerwalde, na rzecz powiatu Królewieckiego.

Zezwoliwszy rozporządzeniem Mojém z dnia dzisiajszego na zbudowanie żwirówki w powiecie Królewieckim, obwodzie regencyjnym Frankfurtskim, od Guestebiese do Baerwalde, w miejsce zatwierdzonéj Najwyższém rozporządzeniem z dnia 27. Grudnia 1846. żwirówki od Guestebiese do nowego folwarku Bellinskiego, Nadaję niniejszém powiatowi Królewieckiemu prawa, nadane mu Najwyższemi rozporządzeniami z dnia 14. Maja 1847. i 11. Sierpnia 1848. (Zbiór praw na rok 1847. str. 391 i na rok 1848. str. 321) pod względem uchwalonéj dawniejszéj linii, także i pod względem linii odmienionéj.

Rozporządzenie niniejsze Zbiorem praw ogłosić należy.

Berlin, dnia 31. Maja 1865.

Wilhelm.

Bodelschwingh. Hr. Itzenplitz.

Do Ministra skarbu i Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych.

(Nr. 6119.) Privilegium wegen Ausgabe auf jeden Inhaber lautender Obligationen der Stadt Bromberg zum Betrage von 100,000 Rthlrn. Vom 31. Mai 1865.

(No. 6119.) Przywilej, tyczący się wydania opiewających na dzierzyciela obligacyi miasta Bydgoszczy w ilości 100,000 talarów. Z dnia 31. Maja 1865.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen ꝛc.

Nachdem der Magistrat und die Stadtverordneten zu Bromberg darauf angetragen haben, zur Regulirung des städtischen Schuldenwesens, zur Erbauung einer Brücke über die Brahe und zu anderen öffentlichen Bauten und Einrichtungen eine Anleihe von 100,000 Rthlrn. aufnehmen und zu diesem Behuf auf den Inhaber lautende und mit Zinsscheinen versehene Stadt-Obligationen ausgeben zu dürfen, ertheilen Wir in Gemäßheit des §. 2. des Gesetzes vom 17. Juni 1833. wegen Ausstellung von Papieren, welche eine Zahlungsverbindlichkeit gegen jeden Inhaber enthalten, durch gegenwärtiges Privilegium zur Ausstellung von Einhundert Tausend Thalern Bromberger Stadt-Obligationen, welche nach dem anliegenden Schema, und zwar in 500 Apoints zu 100 Rthlrn. und in 100 Apoints zu 500 Rthlrn. auszufertigen, mit fünf vom Hundert jährlich zu verzinsen und, von Seiten der Gläubiger unkündbar, nach dem festgestellten Tilgungsplane in längstens 27 Jahren, vom Jahre 1866. an gerechnet, zu amortisiren sind, mit Vorbehalt der Rechte Dritter, die landesherrliche Genehmigung, ohne jedoch dadurch den Inhabern der Obligationen in Ansehung ihrer Befriedigung eine Gewährleistung Seitens des Staats zu bewilligen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 31. Mai 1865.

(L. S.) Wilhelm.

v. Bodelschwingh. Gr. v. Itzenplitz.
Gr. zu Eulenburg.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

Na wniosek Magistratu i reprezentantów miasta Bydgoszczy, aby im na zregulowanie długów miejskich, zbudowanie mostu na Brdzie i na inne publiczne budowle i urządzenia pożyczkę w ilości 100,000 tal. zaciągnąć i w celu tym opiewające na dzierzyciela, kuponami prowizyjnemi opatrzone obligacye miejskie wydać było wolno, Udzielamy, na mocy §. 2. prawa z dnia 17. Czerwca 1833., tyczącego się wystawiania papierów, obowiązanie wypłaty na ręce dzierzyciela zawierających, przywilejem niniejszym na wystawienie obligacyi miejskich Bydgoskich w ilości stu tysięcy talarów, które na załączony wzór, a mianowicie w 500 sztukach po 100 tal. a w 100 sztukach po 500 tal. wygotowane, prowizyą pięć od sta rocznie opłacane a, ze strony wierzycieli niewypowiedzialne, wedle ustanowionego planu amortyzacyjnego najpóźniéj w 27 lat, począwszy od roku 1866., umorzone być powinny, ze zastrzeżeniem praw osób trzecich, zezwolenie z powagi Monarszéj, nie nadając tém przecież dzierzycielom obligacyi co do zaspokojenia ich żadnéj ze strony Rządu gwarancyi.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć.

Dan w Berlinie, dnia 31. Maja 1865.

(L. S.) Wilhelm.

Bodelschwingh. Hr. Itzenplitz.
Hr. Eulenburg.

Provinz Posen, Regierungsbezirk Bromberg.

Obligation
der Regierungsbezirks-Stadt Bromberg

Littr. ..... № .....

über .... Thaler Preußisch Kurant,

verzinslich mit fünf Prozent.

Die Stadtgemeinde Bromberg verschuldet dem Inhaber dieser, Seitens des Gläubigers unkündbaren Verschreibung die Summe von ..... Thalern, deren Empfang der unterzeichnete Magistrat bescheinigt.

Diese Schuldsumme bildet einen Theil des zur Regulirung des städtischen Schuldenwesens, zur Erbauung einer Brücke über die Brahe und zu anderen öffentlichen Bauten und Einrichtungen, in Gemäßheit des Allerhöchsten Privilegiums vom .... aufgenommenen Darlehns von 100,000 Rthlrn.

Die Rückzahlung dieses Darlehns geschieht vom Jahre 1866. ab allmälig aus einem zu diesem Behufe gebildeten Tilgungsfonds von wenigstens zwei Prozent jährlich, unter Zuwachs der Zinsen von den getilgten Schuldverschreibungen, nach Maaßgabe des genehmigten Tilgungsplanes.

Die Folgeordnung der Einlösung der Schuldverschreibungen wird durch das Loos bestimmt. Die Ausloosung erfolgt vom Jahre 1866. ab in den Monaten Januar und Juli jeden Jahres.

Die Stadtgemeinde Bromberg behält sich das Recht vor, den Tilgungsfonds durch größere Ausloosungen zu verstärken, sowie sämmtliche noch umlaufende Schuldverschreibungen zu kündigen. Die ausgeloosten, sowie die gekündigten Schuldverschreibungen werden unter Bezeichnung ihrer Buchstaben, Nummern und Beträge, sowie des Termins, an welchem die Rückzahlung erfolgen soll, an dem nächstfolgenden 1. Juli, beziehungsweise 1. Januar, öffentlich bekannt gemacht. Diese Bekanntmachung erfolgt fünf, vier und drei Monate vor den Zahlungsterminen in dem Amtsblatte der Königlichen Regierung zu Bromberg, in der hiesigen Patriotischen Zeitung, dem hiesigen Kreisblatte und dem Preußischen Staats-Anzeiger.

Sollte eins oder das andere der bezeichneten Blätter eingehen, so bestimmt der Magistrat mit Genehmigung der Königlichen Regierung zu Bromberg, in welchem anderen Blatte statt des eingegangenen die Bekanntmachung erfolgen soll.

Bis zu dem Tage, an welchem solchergestalt das Kapital zurückzugeben ist, wird es in halbjährigen Terminen, am 1. Januar und am 1. Juli, mit fünf Prozent jährlich in gleichen Münzsorten mit jenem verzinst.

Die Auszahlung der Zinsen und des Kapitals erfolgt gegen bloße Rückgabe des ausgegebenen Zinskupons, beziehungsweise dieser Schuldverschreibung, bei der Stadt-Kämmereikasse zu Bromberg mit dem Eintritt des Fälligkeitstermins.

Prowincya Poznańska, obwód regencyjny Bydgoski.

Obligacya
miasta obwodowego regencyjnego Bydgoszczy

Lit. ..... № .....

na .... talarów Pruską grubą monetą,
prowizyą po pięć od sta opłacać się mająca.

Gmina miejska Bydgoska zalega dzierzycielowi niniejszéj, ze strony wierzyciela niewypowiedzialnéj obligacyi sumę ..... talarów, któréj wybranie niżéj podpisany Magistrat poświadcza.

Niniejsza kwota dłużna stanowi część zaciągnionéj na zregulowanie długów miejskich, zbudowanie mostu na Brdzie i na inne publiczne budowle i urządzenia, na mocy Najwyższego przywileju z dnia .... pożyczki w ilości 100,000 tal.

Zwrócenie pożyczki téj nastąpi począwszy od roku 1866. stopniowo z utworzonego na cel ten funduszu amortyzacyjnego z przynajmniéj dwóch od sta rocznie, za dorastaniem prowizyi od umorzonych zapisów dłużnych, w miarę zatwierdzonego planu amortyzacyjnego.

Koléj wykupywania stanowić będzie los. Losowanie począwszy od roku 1866. w miesiącach Styczniu i Lipcu każdego roku miejsce mieć będzie.

Miasto Bydgoszcz zastrzega sobie prawo, zasilenia funduszu za pomocą liczniejszych losowań, tudzież wypowiedzenia wszystkich będących jeszcze w obiegu zapisów dłużnych. Wylosowane, jako i wypowiedziane zapisy dłużne, z oznaczeniem liter, numerów i kwot, tudzież terminu zwrotu, przyszłego 1. Lipca, względnie 1. Stycznia ogłoszone publicznie będą. Ogłoszenie to w pięć, cztery i trzy miesiące przed terminami wypłaty dziennikiem urzędowym Królewskiéj Regencyi Bydgoskiéj, tutajszą gazetą patryotyczną, tutajszym dziennikiem powiatowym i Pruskim Donosicielem Rządowym nastąpi.

Gdyby jedno z pism tych miało przestać wychodzić, Magistrat za przyzwoleniem Królewskiéj Regencyi w Bydgoszczy wyznaczy, którém inném pismem zamiast tego, co wychodzić przestało, ogłoszenie miejsce mieć będzie.

Aż do dnia, w którym kapitał tym sposobem zwrócony być ma, opłacać się od niego w półrocznych terminach, 1. Stycznia i 1. Lipca pięć od sta prowizyi równą monetą będzie.

Wypłata prowizyi i kapitału nastąpi za samym zwrotem wydanego kuponu prowizyjnego, względnie niniejszego zapisu dłużnego, w kasie kameralnéj miejskiéj w Bydgoszczy za nadeszłym terminem wypłaty.

Die Zinsen können jedoch auch in Berlin an dem in den vorgedachten öffentlichen Bekanntmachungen jedesmal zu bezeichnenden Orte in den Fälligkeitsterminen erhoben werden.

Mit der zur Empfangnahme des Kapitals präsentirten Schuldverschreibung sind auch die dazu gehörigen Zinskupons der späteren Fälligkeitstermine zurückzuliefern. Für die fehlenden Zinskupons wird der Betrag vom Kapitale abgezogen.

Die gekündigten Kapitalbeträge, welche innerhalb dreißig Jahren nach dem Rückzahlungstermine nicht erhoben werden, sowie die innerhalb vier Jahren nach Ablauf des Jahres, in welchem sie fällig geworden, nicht erhobenen Zinsen, verjähren zu Gunsten der Stadtgemeinde Bromberg.

Das Aufgebot und die Amortisation verlorener oder vernichteter Schuldverschreibungen erfolgt nach Vorschrift der Allgemeinen Gerichts-Ordnung Thl. I. Tit. 51. §§. 120. ff. bei dem Königlichen Kreisgerichte zu Bromberg.

Zinskupons können weder aufgeboten, noch amortisirt werden. Doch soll demjenigen, welcher den Verlust von Zinskupons vor Ablauf der vierjährigen Verjährungsfrist bei dem Magistrate in Bromberg anmeldet und den stattgehabten Besitz der Zinskupons durch Vorzeigung der Schuldverschreibung oder sonst in glaubhafter Weise darthut, nach Ablauf der Verjährungsfrist der Betrag der angemeldeten und bis dahin nicht vorgekommenen Zinskupons gegen Quittung ausgezahlt werden.

Mit dieser Schuldverschreibung sind halbjährliche Zinskupons bis zum ..ten .... 186.. ausgegeben; für die weitere Zeit werden Zinskupons für fünfjährige Perioden ausgegeben werden.

Die Ausgabe einer neuen Zinskupons-Serie erfolgt bei der Stadtkämmerei-Kasse in Bromberg gegen Ablieferung des der älteren Zinskupons-Serie beigedruckten Talons.

Beim Verluste des Talons erfolgt die Aushändigung der neuen Zinskupons-Serie an den Inhaber der Schuldverschreibung, sofern deren Vorzeigung rechtzeitig geschehen ist.

Zur Sicherheit der hierdurch eingegangenen Verpflichtungen haftet die Stadtgemeinde Bromberg mit ihrem Vermögen.

Dessen zu Urkunde haben wir diese Ausfertigung unter unserer Unterschrift ertheilt.

Bromberg, den ..ten .... 18..

Der Magistrat der Regierungsbezirks-Stadt Bromberg.

(Trockener Stempel.)

Eingetragen Kontrolbuch Fol. ..... № ..... Hierzu sind Kupons ausgefertigt .....

Der Stadtsekretair. Der Stadtkämmerer.

Prowizye atoli i w Berlinie na miejscu we wyż rzeczonych publicznych ogłoszeniach każdą razą wyznaczyć się mającym pobrane w terminach wypłaty być mogą.

Z prezentowanym dla wybrania kapitału zapisem dłużnym, wraz należne doń kupony prowizyjne terminów późniejszych zwrócone być powinny. Za brakujące kupony prowizyjne, kwota od kapitału potrąconą będzie.

Wypowiedziane kwoty kapitałowe, nie wybrane w przeciągu lat trzydziestu po upływie terminu, w którym zwrócone być miały, tudzież prowizye, nie pobrane w przeciągu lat czterech po upływie roku, w którym były płatne, ulegną przedawnieniu na rzecz gminy miejskiéj Bydgoskiéj.

Wywołanie i amortyzacya zaginionych lub zniweczonych zapisów dłużnych nastąpi na mocy przepisów powszechnéj ordynacyi sądowéj Cz. I. Tyt. 51. §§. 120 i nast. u Królewskiego sądu powiatowego w Bydgoszczy.

Kupony prowizyjne nie ulegają ani wywołaniu, ani umorzeniu. Przecież temu, coby o zagubie kuponów prowizyjnych przed upływem czteroletniego terminu przedawnienia Magistratowi w Bydgoszczy doniósł i posiadanie kuponów prowizyjnych okazaniem zapisu dłużnego lub w inny wiarogodny sposób udowodnił, po upływie terminu przedawnienia waluta podanych a dotąd nie zauważanych kuponów prowizyjnych za kwitem wypłaconą będzie.

Z niniejszym zapisem dłużnym wydane są półroczne kupony prowizyjne aż do ..go .... 186..; na dalszy czas kupony prowizyjne na pięcioletnie peryody wydawane będą.

Emisya nowego poczetu kuponów prowizyjnych nastąpi w kasie kameralnéj miejskiéj w Bydgoszczy, za zwróceniem talonu, do dawniejszego poczetu kuponów prowizyjnych przyłączonego.

W razie zaguby talonu, nowy poczet kuponów prowizyjnych na ręce dzierzyciela zapisu dłużnego wydany będzie, jeżeli okazanie takowego wcześnie nastąpiło.

Za pewność przyjętych niniejszém obowiązań gmina miejska Bydgoska majątkiem swym odpowiada.

Na dowód tegoż ekspedycya niniejsza pod podpisem naszym wystawiona.

Bydgoszcz, dnia ..go .... 18..

Magistrat miasta obwodowego regencyjnego Bydgoszczy.

(Pieczęć sucha.)

Wciągnione w księgę kontroli Fol. .... № ... Do tego kuponów wygotowanych .....

Sekretarz miejski. Kamelarz miejski.

Provinz Posen, Regierungsbezirk Bromberg.

Talon

zu der

Obligation der Regierungsbezirks-Stadt Bromberg

Littr. ..... № ..... über ..... Thaler zu fünf Prozent verzinslich.

Der Inhaber dieses Talons empfängt gegen dessen Rückgabe zu der vorbenannten Obligation die .....te Serie Zinskupons für die fünf Jahre vom 1sten .... 18.. bis zum ..ten .... 18.. bei der Stadtkämmerei-Kasse in Bromberg.

Bromberg, den ..ten .... 18..

Der Magistrat.

(Trockener Stempel.)

Prowincya Poznańska, obwód regencyjny Bydgoski.

Talon

do

obligacyi miasta obwodowego regencyjnego Bydgoszczy

Lit. ..... № ..... na ..... talarów prowizyą po pięć od sta opłacać się mającéj.

Dzierzyciel niniejszego talonu odbierze za jego zwrotem do wyż rzeczonéj obligacyi .....ty poczet kuponów prowizyjnych na pięć lat od 1go .... 18.. do ..go .... 18.. w kasie kameralnéj miejskiéj w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia ..go .... 18..

Magistrat.

(Pieczęć sucha.)

Provinz Posen, Regierungsbezirk Bromberg.

Erster (bis..........) Zins-Kupon Serie I.

zu der

Obligation der Regierungsbezirks-Stadt Bromberg

Littr. ..... № ..... über ..... Thaler à fünf Prozent verzinslich über ..... Thaler ..... Silbergroschen ..... Pfennige.

Der Inhaber dieses Zinskupons empfängt gegen dessen Rückgabe am ..ten .... 18.. und später die Zinsen der vorbenannten Obligation für das Halbjahr vom 1sten .... 18.. bis ..ten .... 18.. mit (in Buchstaben) ..... Thaler .. Silbergroschen .. Pfennigen bei der Stadtkämmerei-Kasse in Bromberg oder in Berlin an dem in den desfallsigen öffentlichen Bekanntmachungen bezeichneten Orte.

Bromberg, den ..ten .... 18..

Der Magistrat.

(Trockener Stempel.)

Dieser Zinskupon wird ungültig, wenn dessen Geldbetrag nicht innerhalb vier Jahren nach Ablauf des Jahres, in welchem der Kupon fällig geworden, erhoben wird.

Prowincya Poznańska, obwód regencyjny Bydgoski.

Pierwszy (do ....) **kupon prowizyjny** poczet I.

do

obligacyi miasta obwodowego regencyjnego Bydgoszczy

Lit. ..... № ..... na ..... talarów prowizyą po pięć od sta opłacać się mającéj na ..... talarów ..... srebrnych groszy ..... fenygów.

Dzierzyciel niniejszego kuponu prowizyjnego odbierze za jego zwrotem dnia ..go .... 18.. i późniéj prowizye od wyż rzeczonéj obligacyi za półrocze od 1go .... 18.. do ..go .... 18.. w ilości (wyraźnie) ..... talarów ...... srebrnych groszy ...... fenygów w kasie kameralnej miejskiéj w Bydgoszczy lub w Berlinie na miejscu w dotyczących ogłoszeniach publicznych oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia go .... 18..

Magistrat.

(Pieczęć sucha.)

Niniejszy kupon prowizyjny staje się nieważnym, jeżeli waluta jego w przeciągu lat czterech po upływie roku, w którym kupon był płatny, pobraną nie będzie.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. v. Decker).

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Decker).